

DIARI DE SESSIONS DEL PLE DEL PARLAMENT DE LES ILLES BALEARS

D.L.P.M. 770-1987

Fq.Con.núm.33/27

III Legislatura

Any 1994

Número 109

**Presidència
del Molt Honorable Sr. Cristòfol Soler i Cladera.**

Sessió celebrada dia 19 d'abril del 1994.

Lloc de celebració: Seu del Parlament

SUMARI

I.- PREGUNTES:

- 1) RGE núm. 1634/94, presentada per l'Hble. Sr. Diputat Sr. Joan Ferrà i Capllonch, del Grup Parlamentari SOCIALISTA, relativa a motius per no publicar el reglament que desenvolupi la Llei 1/92, de protecció dels animals que viuen en l'entorn humà. 4407
- 2) RGE núm. 1⁵80/94, presentada per l'Hble. Sra. Diputada Sra. Joana Maria Barceló i Martí, del Grup Parlamentari SOCIALISTA, relativa a mesures per controlar el compliment de l'ordre que eleva fins a un màxim de quinze anys l'edat dels nins que acompanyats d'adults no comptabilitzen com a plaça d'allotjament. 4407

- 3) RGE núm. 1447/94, presentada per l'Hble. Sr. Diputat Sr. Valentí Valenciano i López, del Grup Parlamentari SOCIALISTA, relativa a motius de la baixa del concepte 443500.76100, consells insulars dels pressuposts del 1993. 4408
- 4) RGE núm. 1662/94, presentada per l'Hble. Sr. Diputat Sr. Ramon Orfila i Pons, del Grup Parlamentari PSM i EEM, relativa a informació pública del Pla Director d'ordenació de l'oferta turística de les Illes Balears. (No admesa per la Mesa del Parlament) 4409
- 5) RGE núm. 1623/94, presentada per l'Hble. Sr. Diputat Sr. Cosme Vidal i Juan, del Grup Parlamentari MIXT, relativa a compra de la potabilitzadora d'Eivissa per part del Govern. 4409
- 6) RGE núm. 1581/94, presentada per l'Hble. Sra. Diputada Joana Maria Barceló i Martí, del Grup Parlamentari SOCIALISTA, relativa a data del nomenament del delegat del Govern a la societat concessionària del túnel de Sóller. (Retirada) 4410
- 7) RGE núm. 1577/94, presentada per l'Hble. Sr. Diputat Sr. Valentí Valenciano i López, del Grup Parlamentari SOCIALISTA, relativa a resposta a la petició de documentació RGE núm. 723/93. 4410
- 8) RGE núm. 1582/94, presentada per l'Hble. Sra. Diputada Joana Maria Barceló i Martí, del Grup Parlamentari SOCIALISTA, relativa a publicació en el BOCAIB del nomenament del delegat del Govern a la societat concessionària del túnel de Sóller. (Retirada) 4411
- 9) RGE núm. 1626/94, presentada per l'Hble. Sr. Diputat Sr. Antoni Sansó i Servera, del Grup Parlamentari PSM i EEM, relativa a caducitat de les autoritzacions prèvies per a construccions, obres i instal·lacions d'empreses i activitats turístiques des de la publicació del Decret 106/1993. 4411
- 10) RGE núm. 1684/94, presentada per l'Hble. Sr. Diputat Sr. Cosme Vidal i Juan, del Grup Parlamentari MIXT, relativa a compliment de les condicions de l'informe favorable pel camp de golf "Golf de Ibiza". (No admesa per part de la Mesa del Parlament) 4412
- RGE núm. 1300/94, presentada per l'Hble. Sr. Diputat Sr. Cosme Vidal i Juan, del Grup Parlamentari MIXT, relativa a tramitacions de concessions de proveïment d'aigües en alta a empreses de les Pitiüses. (Ajornada a la sessió plenària de dia 13 d'abril del 1994) 4412

II.- INTERPEL·LACIONS:

- 1) RGE núm. 720/94, presentada pel Grup Parlamentari SOCIALISTA, relativa a conseqüències i responsabilitats polítiques de la Sentència del Tribunal Suprem per prevaricació. 4412
- 2) RGE núm. 970/94, presentada pel Grup Parlamentari PSM i EEM, relativa a política del Govern en matèria de promoció del voluntariat social. 4418

III.- PROPOSICIONS NO DE LLEI:

- 1) RGE núm. 771/94, presentada pel Grup Parlamentari SOCIALISTA, relativa a campanya contra l'alcoholisme juvenil. 4424
- 2) RGE núm. 904/94, presentada pel Grup Parlamentari SOCIALISTA, relativa a normalització de la llengua catalana. 4429

- IV.- DEBAT DE PRESA EN CONSIDERACIÓ DE LA PROPOSICIÓ DE LLEI RGE núm. 969/94, presentada pel Grup Parlamentari SOCIALISTA, relativa a creació del consell per a la igualtat d'oportunitats de la dona. 4435

EL SR. PRESIDENT:

Senyores i senyors diputats, bones tardes a tots, començarem aquesta sessió plenària d'avui i correspon en primer lloc la pregunta 1634, presentada pel diputat Sr. Joan Ferrà i Capllonch del Grup Parlamentari SOCIALISTA, perdó, abans de veure aquesta, correspon veure la 1300, del diputat Sr. Vidal i Juan del Grup Parlamentari MIXT, relativa a tramitacions de concessions de proveïment d'aigua en alta a empreses de les Pitiüses. Aquesta pregunta ve ajornada de la passada sessió. Veig que el Sr. Vidal no hi és. Bé, en qualsevol cas es veurà com a darrera pregunta.

I.1) Pregunta RGE núm. 1634/94, presentada per l'Hble. Sr. Diputat Sr. Joan Ferrà i Capllonch, del Grup Parlamentari SOCIALISTA, relativa a motius per no publicar el reglament que desenvolupi la Llei 1/92, de protecció dels animals que viuen en l'entorn humà.

Passam, idò, a la 1634 del diputat Sr. Joan Ferrà i Capllonch del Grup Parlamentari SOCIALISTA, relativa a motius per no publicar el reglament que desenvolupi la Llei 1/92, de protecció dels animals que viuen a l'entorn humà. Té la paraula el Sr. Ferrà.

EL SR. FERRÀ I CAPLLONCH:

Gràcies, Sr. President. Dia 30 de novembre del 1993, aquest diputat ja va fer una pregunta demanant quan pensava el Govern publicar les disposicions necessàries i executar la Llei 1/92 de protecció dels animals que viuen a l'entorn humà, llei que va ser aprovada dia 8 d'abril del 92 i publicada el 14 de maig del mateix any, cosa que s'havia de fer als sis mesos següents de la publicació al BOCAIB.

A la resposta, el Sr. Conseller ens va dir que la Conselleria d'Agricultura ja havia redactat el Reglament, l'ha posat a consulta a diversos grups i entitats, s'han incorporat les esmenes considerades acceptables, i en l'actualitat es troba en fase de revisió pels serveis jurídics de la Conselleria d'Agricultura i Pesca a la darrera fase de la seva elaboració, però, com és evident, ja han passat cinc mesos i, per tant, nosaltres, ara, en aquests moments li demanem quins motius té la Conselleria d'Agricultura i Pesca per no publicar el reglament que desenvolupa la Llei 1/92, de protecció dels animals que viuen a l'entorn humà. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Ferrà, té la paraula, en representació del Govern, el conseller Sr. Morey.

EL SR. CONSELLER D'AGRICULTURA I PESCA (Pere J. Morey i Ballester):

Gràcies, Sr. President. Bé, efectivament, hem volgut recollir totes les al·legacions, s'han redactat quatre esborranys i el motiu de la no publicació és molt senzill, en aquests moments es troba en mans del Consell Consultiu, que és

reglamentari que dictamini abans de la seva publicació, ja ha sortit de mans de la Conselleria i quan el Consell Consultiu s'hagi pronunciat, passarà per Consell de Govern i anirà a publicació.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Conseller. Vol tornar fer ús de la paraula el Sr. Ferrà? Té la paraula.

EL SR. FERRÀ I CAPLLONCH:

Sí, Sr. President. Gràcies. Sí, esperem que algun dia surti publicat, però, Sr. Conseller, vostè entendre que per al nostre grup totes les seves paraules semblen, no sé, com deim en bon mallorquí, vuits i nous i cartes que no lliguen, devuit mesos a la primera pregunta i em contesta que ja és en fase de publicació, que ja està acabat, han tornat a passar cinc mesos i encara estam en els serveis jurídics. Supòs que sortirà bé, perquè per suposat informes jurídics haurà tengut temps a bastament per tenir-ne, esperem que surti d'una vegada aquest reglament i la llei es pugui dur a terme. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Ferrà. Vol tornar a fer ús de la paraula el conseller? Té la paraula.

EL SR. CONSELLER D'AGRICULTURA I PESCA (Pere J. Morey i Ballester):

Gràcies, Sr. President. No, jo no li he dit que estava als serveis jurídics, jo li he dit que estava al Consell Consultiu, que és un organisme que, com vostè sap, per mandat d'aquest parlament té l'obligació de revisar aquest tipus de reglament.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Conseller.

I.2) Pregunta RGE núm. 1680/94, presentada per l'Hble. Sra. Diputada Sra. Joana Maria Barceló i Martí, del Grup Parlamentari SOCIALISTA, relativa a mesures per controlar el compliment de l'ordre que eleva fins a un màxim de quinze anys l'edat dels nins que acompanyats d'adults no comptabilitzen com a plaça d'allotjament.

La segona pregunta és la 1680 de la diputada Sra. Joana Maria Barceló i Martí, del Grup Parlamentari SOCIALISTA, relativa a mesures per controlar el compliment de l'ordre que eleva fins a un màxim de quinze anys l'edat dels nins que acompanyats d'adults no comptabilitzen com a plaça d'allotjament. Té la paraula la Sra. Barceló.

LA SRA. BARCELÓ I MARTÍ:

Gràcies, Sr. President. Sr. Conseller, del 12 d'agost del 1993 ençà, en què es va publicar la modificació de l'Ordre de 22 de desembre del 92 que elevava fins a un màxim de quinze anys l'edat dels nins que acompanyats d'adults no comptabilitzen com a plaça d'allotjament, quines mesures ha pres la conselleria per tal de controlar el compliment d'aquesta modificació? Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Barceló. Té la paraula el conseller Sr. Flaquer.

EL SR. CONSELLER DE TURISME (Joan Flaquer i Riutort):

Gràcies, Sr. President. Sra. Diputada, efectivament s'ha creat una comissió a cadascuna de les Illes, tal com preveu l'ordre que regula aquest tema. Aquesta comissió rep en aquests moments les sol·licituds, sol·licituds que a la vista de les motivacions o els motius que exposen, resol amb aquestes tres persones que integren la comissió, una representant de la conselleria, una d'agències de viatges i una d'associació hotelera, i una vegada que estiguin donades aquestes autoritzacions, les altres mesures de control seran posteriors, serà durant l'exercici de la temporada i, lògicament, a través de la inspecció en aquests establiments es comprovarà si el compliment d'aquesta ordre es fa o no. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Flaquer. Vol tornar a fer ús de la paraula, Sra. Barceló? Té la paraula.

LA SRA. BARCELÓ I MARTÍ:

Gràcies, Sr. President. Un poc massa tard, Sr. Conseller de Turisme, un poc massa tard, perquè de dia 12 d'agost ençà han passat moltes coses, i creim senzillament que és massa tard, no per pura casualitat, sinó senzillament amb tota la intencionalitat. No hi ha cap intenció de controlar per part de la conselleria que l'edat sigui fins a quinze anys per a molts d'establiments. I deim açò, senzillament, perquè quan surt l'ordre, quan surt la modificació que permet que els nins comptabilitzin fins a quinze anys l'edat, trobam que tots els *tour operators* ja tenen els seus programes preparats el mes d'agost, en què s'assenyala ja l'ordre futura del conseller que sortirà, és a dir, l'agost, quan surten els programes dels *tour operators* que regularan la temporada per al 1994, es fan, no en l'ordre establerta de fins als dotze anys, sinó que es fa ja fins als quinze anys. Per tant, açò i el temps que s'ha estat, molts de mesos per constituir les comissions i la manca de criteris per part del conseller, implica que el conseller de Turisme està purament a les ordres dels *tour operators* i que aquests són els que, en definitiva, regulen les pautes a seguir a aquesta Conselleria de Turisme. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Barceló. Vol tornar a fer ús de la paraula el Sr. Conseller? Té la paraula.

EL SR. CONSELLER DE TURISME (Joan Flaquer i Riutort):

Gràcies, Sr. President. Quant al control insistesc que es controlaran els establiments per veure si tenen cura de l'aplicació o no d'aquesta ordre i permeti'm que li digui o li suggereixi, Sra. Diputada, que intenti posar-se d'acord amb el que du els temes de turisme dins el seu mateix grup, jo crec que és molt trist i lamentable que vostè sostengui aquí una opinió i el seu company, el representant a la Comissió de Turisme tenguí opinions completament distintes. Sembla que vostè critica una mica el tema del turisme familiar, de per què varem elevar l'edat quan el seu representant a la Comissió de Turisme, el Sr. Pallicer, va dir que fins i tot era convenient haver pres aquesta mesura.

Quant al tema que això estigués als fullets dels *tour operators*, jo li puc assegurar que mentre no va ser modificada l'ordre, nosaltres no en tenguérem constància, i una vegada que es va modificar l'ordre, el mes d'agost, és quan varen sortir els programes per a enguany. Però, insistesc, crec que el més lamentable és aquesta falta de criteri, aquesta falta d'unificació de criteris dins el Grup Socialista. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Flaquer.

I.3) Pregunta RGE núm. 1447/94, presentada per l'Hble. Sr. Diputat Sr. Valentí Valenciano i López, del Grup Parlamentari SOCIALISTA, relativa a motius de la baixa del concepte 443500.76100, consells insulars dels pressuposts del 1993.

La tercera pregunta és la 1447, del Sr. Valentí Valenciano i López, del Grup Parlamentari SOCIALISTA, relativa a motius de la baixa del concepte 443500.76100, consells insulars dels pressuposts de l'any 1993. Té la paraula el Sr. Valenciano.

EL SR. VALENCIANO I LÓPEZ:

Gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. Hem vist com al llarg d'aquests anys, a l'any 92, 93, 94, en els pressuposts de la Conselleria de Comerç i Indústria es pressupostaven cents de milions de pessetes per a residus sòlids urbans per als consells insulars. L'any 92 ja vam veure que la inversió en residus sòlids urbans anava cap al Bon Sossec, 420 milions, i l'any 93 ens trobam que a final d'any hi ha una baixa de 150 milions de pessetes. es tracta, Sr. President, que el Govern expliqui aquesta baixa.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Valenciano. Té la paraula el conseller Sr. Triay.

EL SR. CONSELLER DE COMERÇ I INDÚSTRIA (Cristòfol Triay i Humbert):

Gràcies, Sr. President. Dir-li que no són 150, sinó 160 i que són bàsicament perquè el Pla de residus sòlids urbans únicament es van executar les seves obres a Menorca, com vostès saben tant a Eivissa com a Mallorca hi ha hagut un retard en la seva realització i, per tant, aquest és l'únic motiu pel qual aquesta partida ha minvat.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Triay. Vol tornar a fer ús de la paraula? Té la paraula.

EL SR. VALENCIANO I LÓPEZ:

Sí, Sr. President. El que s'observa és que cada any es pressuposten unes inversions, que aquestes inversions després mai no coincideixen amb la realitat, i nosaltres el que volem constatar és que els fets com aquests ens donen la raó, sobretot quan s'elabora el pressupost, perquè nosaltres ja deim que són uns pressupostos mal estructurats i mal elaborats, i això es nota a final d'any, quan vénen les partides de baixa que són partides realment importants i que aquesta quantitat de doblers s'hagués pogut invertir en altres coses que tal vegada en aquest moment haurien pogut donar una producció. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Valenciano. Vol tornar a fer ús de la paraula el Sr. Triay i Humbert? Té la paraula.

EL SR. CONSELLER DE COMERÇ I INDÚSTRIA (Cristòfol Triay i Humbert):

Sí, gràcies, Sr. President. Dir-li que nosaltres entenem que aquesta partida s'ha de mantenir, any rera any i que, en aquest cas, són els consells insulars que no han pogut, pel cas que sigui, desenvolupar aquesta tasca. En qualsevol cas, dir-li que, a part d'aquesta partida, va anar, si mal no record, uns 40 milions de pessetes, a inauguració tecnològica i, per tant, són partides que queden, par d'elles, dins la Conselleria de Comerç i Indústria. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Triay.

I.4) Pregunta RGE núm. 1662/94, presentada per l'Hble. Sr. Diputat Sr. Ramon Orfila i Pons, del Grup Parlamentari PSM i EEM, relativa a informació pública del Pla Director d'ordenació de l'oferta turística de les Illes Balears.

La quarta pregunta, que és la 1662 del diputat Sr. Orfila no ha estat admesa a tràmit per la Mesa, en conseqüència no es veurà.

I.5) Pregunta RGE núm. 1623/94, presentada per l'Hble. Sr. Diputat Sr. Cosme Vidal i Juan, del Grup Parlamentari MIXT, relativa a compra de la potabilitzadora d'Eivissa per part del Govern.

I passam a la cinquena pregunta que és la 1623 del diputat Vidal i Juan, del Grup Parlamentari MIXT, relativa a compra de la potabilitzadora d'Eivissa per part del Govern. Té la paraula el Sr. Vidal.

EL SR. VIDAL I JUAN:

Gràcies, Sr. President. Sr. Conseller d'Obres Públiques, a pesar que ja és de domini públic que el Govern pensa comprar la planta potabilitzadora d'aigua de la mar d'Eivissa, construïda per l'empresa austríaca Hidrotecnia, que sembla que està valorada en uns 2.200 milions de pessetes, es va demorant almenys la notícia de la compra en ferm, o sigui de la firma de la compra - si val el joc de paraules -, i voldríem que el Sr. Conseller ens informàs al respecte per a coneixement, també, de l'opinió pública. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Vidal. Té la paraula, en nom del Govern, té la paraula ... Jo voldria fer l'observació que en aquest moment estam a la pregunta 1623 que ha formulat el diputat Sr. Vidal i Juan del Grup Parlamentari MIXT, relativa a compra de la potabilitzadora d'Eivissa per part del Govern. Jo pregaria als membres del Govern quan es fan preguntes per part dels diputats que prestin atenció per llavors poder contestar.

Té la paraula, en representació del Govern, el Sr. Conseller d'Obres Públiques.

EL SR. CONSELLER D'OBRES PÚBLIQUES I ORDENACIÓ DEL TERRITORI (Bartomeu Reus i Beltran):

Gràcies, perdoni, Sr. President. M'havia despistat, deman excuses. Estam pendants que demà dia 20 el CEDER, l'entitat estatal, presenti un peritatge respecte de la planta quant a qualitat i preus. A partir d'aquesta data, si l'informe és positiu, confiem que sí, s'obre una via on un consorci local, integrat per nosaltres, Govern, més ajuntament d'Eivissa, compri la planta per un preu encara a tancar, a discutir sobre la base de 2.200, amb

na banda fins a 2.300. El preu demandat pels venedors era de 2.900 milions de pessetes, en aquest moment, com dic, i tancam pendent de veure aquest darrer peritatge per tancar l'operació. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Reus. Vol tornar a fer ús de la paraula el Sr. Vidal? Té la paraula.

EL SR. VIDAL I JUAN:

Sí, gràcies, Sr. President. Sr. Conseller, bé, això ja és del domini públic, com he dit abans, els detalls d'aquesta operació i quan es farà la compra, etc., quan estigui això fet, però pot dir el Sr. Conseller quan confia que estigui llest? O sigui, donar una data aproximada, perquè cregui que a Eivissa hi ha hagut tants de retards amb l'entrada en servei l'aquesta potabilitzadora que tothom ja desconfia, com que tot són històries, i a mi em consta que sí, que s'ha de començar, però voldríem saber una data aproximada. Aquest és el motiu de la pregunta.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Vidal. Vol tornar a fer ús de la paraula el Sr. Reus? Té la paraula.

EL SR. CONSELLER D'OBRES PÚBLIQUES I ORDENACIÓ DEL TERRITORI (Bartomeu Reus i Beltran):

Sr. President. Sr. Diputat, si haguéssim volgut pagar 2.900 milions de pessetes per la planta, ja estaria comprada. El tema és comprar-la tan prest com es pugui i per un preu ajustat. Avui en dia el grup austriac va molta pressió de mitjans, es mou molt bé a nivell de gent a Eivissa per provocar una compra accelerada. Jo demanaria una mica de tranquil·litat per ajustar les xifres al que és realment el cost d'aquesta planta, més un marge diferencial ajustat. Com li dic, justament és demà quan el CEDER ha de lliurar aquest informe, i a partir d'aquesta data el Govern balear ja adequarà els sistemes financers per poder comprar aquesta planta. Sé que l'ajuntament d'Eivissa du a plenari una modificació de base d'execució pressupostària que possibiliti comprar aquesta planta avalant un consorci. Si tot anàs bé, sempre hi ha un termini de quinze o vint dies. Jo li demanaria a vostè, el que vulgui fer a Eivissa per tranquil·litzar la gent, molt bé. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Conseller.

1.6) Pregunta RGE núm. 1581/94, presentada per l'Hble. Sra. Diputada Joana Maria Barceló i Martí, del Grup Parlamentari SOCIALISTA, relativa a data del nomenament del delegat del Govern a la societat concessionària del túnel de Sóller.

La sisena pregunta és la 1581 de la Sra. Barceló i Martí, que ha comunicat a aquesta presidència la seva retirada.

1.7) Pregunta RGE núm. 1577/94, presentada per l'Hble. Sr. Diputat Sr. Valentí Valenciano i López, del Grup Parlamentari SOCIALISTA, relativa a resposta a la petició de documentació RGE núm. 723/93.

En conseqüència, passam a la setena pregunta que és la 1577 del Sr. Valentí Valenciano i López, del Grup Parlamentari SOCIALISTA, relativa a resposta a la petició de documentació RGE núm. 723/93. Té la paraula el Sr. Valenciano.

EL SR. VALENCIANO I LÓPEZ:

Sr. President, senyores i senyors diputats. Sr. President, dia 3 de març del 1993, en aquests moments fa més d'un any, el Grup Parlamentari SOCIALISTA va demanar informació sobre una empresa que es diu *Tradición y Calzados SA* a través d'una petició de documentació. El Govern en aquesta empresa ha invertit cents de milions de pessetes incontrolats, senyors diputats, per aquest parlament. Vam reiterar la petició de documentació dia 16 de desembre del 1993, per segona vegada, i avui, encara no tenim resposta. Jo crec que vegada, això és un cas d'ocultació d'informació a aquest parlament, a no ser que immediatament es dugui aquí aquesta documentació. Per això volem saber, Sr. President, si el Govern pensa donar resposta o no a aquesta petició de documentació. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Valenciano. Té la paraula el conseller Sr. Triay i Humbert.

EL SR. CONSELLER DE COMERÇ I INDÚSTRIA (Cristòfol Triay i Humbert):

Sí, gràcies, Sr. President. Si vol anotar, Sr. Diputat, li diré els membres del consell d'administració. L'any 91, per part de l'IMPI ...

EL SR. PRESIDENT:

Jo, en qualsevol cas, Sr. Triay, si té la documentació, per favor lliuri-la a aquesta mesa, i es remetrà als diputats.

EL SR. CONSELLER DE COMERÇ I INDÚSTRIA
(Cristòfol Triay i Humbert):

D'acord.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Triay.

I.8) Pregunta RGE núm. 1582/94, presentada per l'Hble. Sra. Diputada Joana Maria Barceló i Martí, del Grup Parlamentari SOCIALISTA, relativa a publicació en el BOCAIB del nomenament del delegat del Govern a la societat concessionària del túnel de Sòller.

La vuitena pregunta és la 1582, també de la Sra. Barceló i Martí que ha comunicat a aquesta presidència la seva retirada.

I.9) Pregunta RGE núm. 1626/94, presentada per l'Hble. Sr. Diputat Sr. Antoni Sansó i Servera, del Grup Parlamentari PSM i EEM, relativa a caducitat de les autoritzacions prèvies per a construccions, obres i instal·lacions d'empreses i activitats turístiques des de la publicació del Decret 106/1993.

La novena pregunta és la 1626 del diputat Sr. Antoni Sansó i Servera, del Grup Parlamentari PSM i EEM, relativa a caducitat de les autoritzacions prèvies per a construccions, obres i instal·lacions d'empreses i activitats turístiques des de la publicació del Decret 106/93. Té la paraula el Sr. Sansó.

EL SR. SANSÓ I SERVERA:

Gràcies. Sr. President, Sr. Conseller, amb la finalitat d'impedir la utilització purament especulativa de les autoritzacions prèvies, com diu el Decret 106/93, de 30 de setembre, es va fixar el termini de tres mesos per sol·licitar la llicència municipal en cas de les autoritzacions anteriors al decret i de sis mesos en tractar-se d'autoritzacions posteriors al decret. Això, ara, després de tants de mesos, ens agradaria saber quantes autoritzacions prèvies per a construccions, obres i instal·lacions d'empreses i activitats turístiques han caducat a cada illa d'ençà que es va publicar el decret que hem anomenat? Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Sansó. Té la paraula el conseller Sr. Flaquer.

EL SR. CONSELLER DE TURISME (Joan Flaquer i Riutort):

Gràcies, Sr. President. Senyores i senyors diputats. És una pregunta difícil de respondre amb exactitud, perquè, efectivament el Decret 106/93 va sotmetre a caducitat les autoritzacions prèvies existents fins a aquesta data, però el procediment que se segueix no és que l'interessat o el particular hagi de venir a nosaltres, a la conselleria a demostrar que

l'autorització continua vigent, sinó que som nosaltres que hem d'obrir l'expedient que ens pot dur a la caducitat de l'autorització. És un expedient, en aquests moments, que està encara en marxa, en qualsevol cas, si no s'ha demanat la llicència municipal en aquests tres mesos, han caigut de ple dret, però nosaltres no tenim encara la informació per poder-li donar. En el moment que la tinguem, si vostè és tan amable de tornar-nos repetir la pregunta o demanar-nos una sol·licitud de documentació, lògicament la hi facilitarem. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Flaquer. Vol tornar a fer ús de la paraula Sr. Sansó? Té la paraula.

EL SR. SANSÓ I SERVERA:

Des del nostre grup enteníem que el decret es feia per resoldre el greu problema que hi havia de les autoritzacions prèvies concedides, cal recordar-ho, algunes amb el Decret Cladera I i no realitzades, des de la conselleria es calculava i se'ns va dir que hi hauria amb aquesta situació, possiblement unes 28.000 places d'allotjament. Nosaltres creim que és una xifra important, per tant, avui ja veim que no se'ns pot contestar, però sí agrairíem al conseller que es faci feina sobre aquest decret perquè sempre des del nostre grup li hem donat una importància molt grossa perquè creim que era necessari. I ara veim que serà necessari si aconseguim que hi hagi aquestes caducitats, si no, creim que haurà estat només paper banyat.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Sansó. Vol tornar a fer ús de la paraula, Sr. Flaquer? Sí, té la paraula.

EL SR. CONSELLER DE TURISME (Joan Flaquer i Riutort):

Sí, gràcies, Sr. President. La veritat és que feina no és necessari fer-ne, l'objectiu que era que aquestes autoritzacions quedassin caducades, si no s'ha demanat la llicència municipal en aquests tres mesos, lògicament, hi quedaran, no importa que nosaltres facem més feina, perquè el fet de no haver demanat la llicència municipal, lògicament ja suposa la caducitat. El que no li puc oferir ara són dades, no li puc donar el nombre de places que en aquest moment han quedat caducades, però, en qualsevol cas, totes aquelles que no hagin demanat la llicència en els tres mesos, ja hi han quedat, el problema és que no li puc oferir ara informació detallada de quines són les places. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Flaquer.

I.10) Pregunta RGE núm. 1648/94, presentada per l'Hble. Sr. Diputat Sr. Cosme Vidal i Juan, del Grup Parlamentari MIXT, relativa a compliment de les condicions de l'informe favorable pel camp de golf "Golf de Ibiza".

La desena pregunta, la 1648, del diputat Sr. Vidal i Juan, no ha estat admesa a tràmit per la Mesa.

RGE núm. 1300/94, presentada per l'Hble. Sr. Diputat Sr. Cosme Vidal i Juan, del Grup Parlamentari MIXT, relativa a tramitacions de concessions de proveïment d'aigües en alta a empreses de les Pitiüses.

I passam a la darrera pregunta que és la 1300, que ve ajornada de la sessió de dia 13, que correspon al Sr. Vidal i Juan, del Grup Parlamentari MIXT, relativa a tramitacions de concessions de proveïment d'aigües en alta a empreses de les Pitiüses. Té la paraula el Sr. Vidal i Juan.

EL SR. VIDAL I JUAN:

Gràcies, Sr. President. Tanta sort que en teníem una de reserva. Va adreçada al mateix conseller, no sé per què, però és que el tema de l'aigua és molt important. La pregunta és quines tramitacions -i pos èmfasi a dir quines, no quantes- per a concessions de proveïment d'aigües en alta ha dut a terme aquesta conselleria corresponents a les Pitiüses des que té encomanada aquesta gestió.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Vidal. Té la paraula el conseller Sr. Reus.

EL SR. CONSELLER D'OBRES PÚBLIQUES I ORDENACIÓ DEL TERRITORI (Bartomeu Reus i Beltran):

Sr. President. Sr. Diputat. De l'any 86 a ara, des del moment en què som competents quant a informe previ, una resolució, la conselleria no ha informat cap concessió en alta, en alta -repetesc- a Eivissa. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Conseller. Vol tornar a fer ús de la paraula Sr. Vidal? Té la paraula.

EL SR. VIDAL I JUAN:

Bé, més que res, crec que ho he entès, o sigui no s'ha dut a terme cap tramitació per part de la conselleria de concessions en alta, en canvi la Junta d'Aigües de Balears, en una resposta per escrit que he tengut ocasió de llegir a un altre diputat de diferent grup, diu que hi ha concessions en alta atorgades a una determinada firma comercial. Això està per escrit, Sr. Conseller.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Vidal. Vol tornar a fer ús de la paraula el Sr. Conseller.

EL SR. CONSELLER D'OBRES PÚBLIQUES I ORDENACIÓ DEL TERRITORI (Bartomeu Reus i Beltran):

Sr. President, senyor diputat. Jo no li dic que l'Estat central no hagi donat concessions en alta a Eivissa, amb tràmits anteriors a l'any 86, data en què va entrar en vigor un conveni de gestió. Hi havia expedients en marxa i tal vegada avui en dia hi ha alguna concessió donada en data posterior, no obstant també he de dir que a partir d'aquella data el Govern balear no ha tramitat cap expedient en alta. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Conseller.

II.1) Interpel·lació RGE núm. 720/94, presentada pel Grup Parlamentari SOCIALISTA, relativa a conseqüències i responsabilitats polítiques de la Sentència del Tribunal Suprem per prevaricació.

I passam al segon punt de l'ordre del dia que correspon a interpel·lacions. Començarem per la 720, del Grup Parlamentari SOCIALISTA, relativa a conseqüències i responsabilitats polítiques de la sentència del Tribunal Suprem per prevaricació. Té la paraula, pel grup interpel·lant, el diputat Sr. Triay i Llopis.

EL SR. TRIAY I LLOPIS:

Sr. President, senyores diputades i senyors diputats. El Tribunal Suprem, Sala Segona, 26 de gener del 1994 "*fallamos que debemos condenar y condenamos a los acusados D. Juan Simarro Marqués, D. Melchor Mayrata Pons, D. Joaquín Legaza Cotaina, en concepto de autores del delito de prevaricación precedentemente definido a la pena, cada uno de ellos, de seis años y un día de inhabilitación especial, para los cargos de conseller, director general y secretario general técnico de la Función Pública en la Comunidad Autónoma de Baleares*". Delicte de prevaricació, en llenguatge comú i planer, dictar resolucions manifestament injustes, prendre decisions injustes sabent que ho són. Estam davant el final, el punt final de la història dels abusos, de les pràctiques nepotistes, de la corrupció, practicades pel Govern dirigit per Molt Honorable Sr. Gabriel Cañellas i Fons? En absolut, més aviat estam davant un serial, un *culebrón* que podria tenir per títol "Corrupció al consolat", que va començar el 1983 i que no acabarà fins que els conservadors, el Partit Popular, siguin expulsats del Govern de la Comunitat. (*Murmuris*) Un *culebrón* produït pel Govern balear i dirigit pel Sr. Gabriel Cañellas i Fons.

I aquest d'avui és un dels capítols passats, però no és el darrer, n'hi ha d'altres en marxa, l'adquisició de Can Sales, la concessió i resolució del túnel de Sóller, la urbanització de Son Real, aquest capítol ja el van fer, però es prepara una nova versió amb molt més pressupost. Capítols de "Corrupció al consolat" que faran tremolar de por i plorar de ràbia, que igualaran i superaran fins i tot als que van tenir major audiència, les constructores Zeus i Torcal, els pinars de Mondragó, un bon repòs, un Bon Sossec, amb els artistes de sempre.

Senyores i senyors diputats. Que un conseller, que un director general de personal, un secretari general tècnic, tota la direcció política de la Conselleria de Funció Pública cometi un delictes de prevaricació, senyores i senyors diputats, és una cosa petita, és irrellevant, és una patinada sense importància, és una inflexió, una irregularitat disculpable? Segons fonts del Govern balear, deu ser així. Escoltin, fons del Govern balear van manifestar ahir que la condemna per prevaricació de l'ex-conseller de Funció Pública, l'ex-director general de personal d'aquesta conselleria i el secretari general tècnic, és una pena simbòlica. La condemna pel Tribunal Suprem per al Govern balear, un govern del Partit Popular realment paradigmàtic és una pena simbòlica. Simbòlica, sí, simbòlica ho és, però no per minúscula o sense importància, com es pretén, sinó per representativa, per ser símbol i exemple d'una forma d'actuar que s'impulsa de forma constant a dedicació plena des de la presidència del Govern balear.

Perquè a les Illes Balears, els ciutadans senten frustració i impotència davant els abusos del Govern Cañellas, ningú no creu que aquí sigui possible accedir a una plaça de funcionari o de contractat de l'administració pública autonòmica o de les empreses públiques pels seus coneixements, mèrits i experiència. Tothom sap que només s'hi entra per "enxufe", per influència de persones del Partit Popular, per parentesc amb els alts càrrecs de les conselleries i de la presidència. Però quan els tribunals, la instància superior, el Tribunal Suprem dicta sentència i condemna, què passa? Són els condemnats senyalats amb el dit pel president Cañellas? Carreguen ells i els seus superiors amb les seves responsabilitats? Se'ls castiga políticament la seva conducta? En absolut. Quina sanció psíquica, moral, política reben des de la presidència de la Comunitat Autònoma o des del Partit Popular? Cap. Funciona immediatament el silenci.

Cap responsable del Govern no ha volgut fer declaracions el dia de la sentència. Les fonts del Govern, fonts informatives, no fonts d'aigua clara, portaveus del Govern se suposa que són aquestes fonts, tot d'una lleven ferro, les mateixes fonts del Govern van destacar que, segons la condemna, poden ocupar altres càrrecs que no siguin els que tenien. Clar que sí, natural, ho diu l'inefable Sr. Legaza, un dels tres condemnats, Legaza qualifica la condemna del Suprem de simbòlica, ja que qualsevol de nosaltres podria ocupar els mateixos càrrecs intercanviant-los. És a dir la decisió no inhabilita Simarro perquè sigui director general de personal ni Mayrata per ser conseller de Funció Pública, per exemple.

Clar que sí, que s'intercanviïn els càrrecs, que els en donin de més importants, a fi de comptes, què han fet?, prevaricar?, i això què és? De l'àrea d'assistència social de la presidència de la Comunitat Autònoma que es procedeixi immediatament a la seva reinserció política. Clar, és el principi penitenciari, odien el delictes però compateixen els delinqüents. I en el Consolat de Mar es remata lapidàriament amb "compateix el delinqüent i dóna-li un altre càrrec". És que no ho han fet altres vegades? És que no ho van practicar amb el senador per la Comunitat Autònoma, Sr. Guillem Vidal?

Des del primer instant de la nostra autonomia, l'estigma de la corrupció es va introduir en el funcionament del Govern balear. El president Cañellas ha edificat, servint-se de l'autonomia, un poder sòlid, però no al servei dels ciutadans, sinó al servei dels seus, del Partit Popular. El resultat el coneixem prou bé, la corrupció és un element estructural del Govern balear, qui impulsa la corrupció és el president, qui organitza homenatges als condemnats és el president; qui ha ordenat que la representació de la nostra comunitat, del nostre parlament al Senat sigui un condemnat per la Justícia, és el president; qui admet que un conseller, un director general, un secretari general tècnic cometin delictes de prevaricació per fer funcionària a l'esposa del conseller Sr. Pere Morey, és el president; qui ridiculitza la sentència del Tribunal Suprem són les fonts del president; ell, el president és l'inductor d'aquest estat de degradació moral que fa que el ciutadà se senti impotent davant els abusos del poder. El president és políticament culpable.

Això no és un tribunal, senyores i senyors diputats, és un parlament que controla, i davant aquesta cambra, vostè, Sr. President, Sr. Cañellas, és el primer culpable, és el màxim culpable de la corrupció que pateixen les Illes Balears. I aquestes afirmacions que faig aquí, amb plena consciència de les meves paraules, si és vostè capaç, Sr. President, de desmentir-les, surti, vengui aquí, digui, expliqui, exposi quines mesures polítiques pensa prendre, quines responsabilitats pensa extreure de la condemna per prevaricació d'un membre del seu govern i dels seus alts càrrecs.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Triay. En representació del Govern té la paraula el conseller Sr. Berastain.

EL SR. CONSELLER DE LA FUNCIO PÚBLICA (José Antonio Berastain i Díez):

Sr. Presidente, señoras y señores diputados. La verdad es que la intervención del Sr. Triay es una interpe-lación completamente demagógica por todos sus términos, y así se cualifica en todos los periódicos. No sé

mo se atreven a sacar estos temas a colación, temas que no enen ninguna base, como ahora vamos a demostrar, y por ra parte, ustedes están bien servidos y supongo que están ilicando en nosotros lo que oyen en la radio que es lo que decimos nosotros al Sr. Felipe González. Todo eso es la política de la demagogia, un conjunto de frases hechas y enjugadas para desacreditar a las personas y ahora veremos mo de eso, nada; porque ustedes en la propia interpelación tergiversan el objeto de la misma. Hablan ustedes de contratación irregular y el objeto no es ese, no obstante diga lo le diga no les voy a convencer ni ustedes a mí tampoco. desde luego, pero lo que sí está claro es que conviene dejar aro el problema y el problema no es otro que una cuestión trictamente jurídica en el ámbito contencioso que se extraoló en el ámbito penal en una concesión de una excedencia no en una contratación. Ese es el quid de la cuestión.

Ustedes hablan de consecuencias y responsabilidades, pero desde luego no hablan de sus consecuencias y sus responsabilidades, lo cierto y seguro es que en este asunto, aquí, las nsecuencias de podría decir que ninguna, ninguna porque actuación del Gobierno y de mi antecesor, Sr. Simarro, fue mpletamente pulcra, pulcra como lo dijo su directora general del Ministerio de Administraciones Públicas, María Tere-Mojín, que, por cierto el criterio mantenido por la Conse-ria de la Función Pública, es el criterio que recomendaba propio ministerio, con lo cual el tema se torció -digamos- extraerse del ámbito en el que tenía que haberse discu-do, y entonces derivó a la esfera penal una cuestión que no a de contratación sino que era, como consecuencia de la nversión de una relación laboral en relación funcionarial, mantenimiento de una situación en excedencia voluntaria : interpretó por parte de la Sala de lo Penal, como un delito e prevaricación.

Le recuerdo que cuando el Sr. Simarro abandonó el car-o, estaba completamente absuelto del delito de que se le usaba, lo mismo que el Sr. Mayrata, y solamente un alto rgo, el Sr. Legaza, fue condenado por un delito de pre-ricación negligente que posteriormente, es cierto, el Tri-nal Supremo ha ampliado la condena a los tres inculcados, bien es verdad, y eso nos lo han dicho, que aunque la ntencia del Tribunal Supremo está dictada, no han dicho stedes que hay un recurso de amparo interpuesto a la vista e las notorias contradicciones que hay entre ambas se-encias, como por ejemplo dan hechos probados semejantes mbiando la condena. Es un tema que está todavía *sub dice* y lo prudente sería no haberlo tocado.

Pero yo, diga lo que diga, no le voy a convences, y ustedes stán como siempre intentando buscar responsabilidades onde no las hay y desde luego, en este caso -no me voy a ctender mucho más-, la cuestión está muy circunscrita a un echo de carácter administrativo y ustedes quieren dar unas sviaciones penales remontándose a actuaciones del año 83 ae no vienen al caso. Ustedes quieren imputar al Gobierno lear lo que ustedes practican en el Gobierno central y, desde luego, sería muy fácil ponerles ejemplos que no voy poner, del ámbito nacional o incluso, ¿por qué no decirlo?,

también ha habido sentencias y no hemos planteado consecuencias políticas y responsabilidades por senten-cias dictadas entre parlamentarios de esta cámara.

Lo que es cierto es que tergiversan los temas y desde luego no se están ciñendo a la realidad, la realidad es la que yo he apuntado, una cuestión estrictamente adminis-trativa que se ha planteado en la esfera penal y que, desde luego, el Tribunal Constitucional, ya veremos cómo se define. Ustedes adelantan como firme una cosa que todavía no lo es. Propongo que este tema quede pospuesto para un posterior debate.

Nada más. Muchas gracias.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Berastain. Per fixar la posició, el Grup Parlamentari MIXT, Sr. Pascual, té la paraula.

EL SR. PASCUAL I AMORÓS:

Sr. President, senyores i senyors diputats. La qüestió d'aquesta interpel·lació, com ja s'ha dit, deriva d'una sentència del Tribunal Suprem i condemna un conseller ,un director general, un secretari general tècnic a inhabilitació per delictes de prevaricació, delictes penal. Conse-qüències i responsabilitats polítiques d'aquesta sentèn-cia, és el títol d'aquesta interpel·lació. I jo em pregunt a veure si qualcú d'aquests tres condemnats ocupen un càrrec polític, i la resposta és que no. I a continuació em pregunt si existeix algun càrrec públic, polític que sigui beneficiari dels efectes del delictes de prevaricació; i la resposta és clara: sí. Hi ha un conseller, el conseller d'Agricultura que és beneficiari d'un dels efectes del delictes de prevaricació.

Quina és la postura, almanco d'una part majoritària del Grup Mixt, al respecte? Jo volia recordar els princi-pis, tretze punts bàsics, d'Unió Mallorquina quan es va constituir el 1982, el quart principi bàsic diu a un dels seus paràgrafs: "Qualsevol que consideri que el partit és un instrument al seu servei per aconseguir determinades cotes de poder personal o de realització de les seves ambicions, hi és de més en aquest partit". No entraré al tema d'UM, és molt dolorós ser aquí avui i haver de parlar com ho faig, però quan el Sr. Morey que va escriure l'esborrany d'aquests punts bàsics, escrivia aques-tes paraules, jo entenc que pensava que aquí on diu "partit" es pot dir "política" i, per tant, pensava que qualsevol que consideri que la política és un instrument al seu servei per aconseguir determinades cotes de poder personal o de realització de les seves ambicions, hi és de més a la política.

Amb quina autoritat moral -em pregunt jo- a partir de la sentència del Tribunal Suprem, podrà el conseller d'Agricultura demanar el més petit sacrifici als pagesos de les Illes Balears, quan és beneficiari dels efectes d'un

delicte de prevaricació? Com ho podrà fer el Sr. Morey? Jo em tem que ho té molt difícil, molt difícil, i jo m'he de preguntar també, respecte del president Sr. Cañellas, sobre quin concepte té de l'ètica política; creu vostè, Sr. President, que el Sr. Morey, beneficiari dels efectes d'un delicte de prevaricació, pot assumir amb eficàcia les responsabilitats que comporta la Conselleria d'Agricultura? Jo crec que la resposta la tenim cadascun de nosaltres dins el cap, no importa dir-la.

Per tant, només em resta dir que el Sr. Morey, per bé de la Comunitat Autònoma, hauria d'acabar la seva vida de conseller d'Agricultura intentant recuperar la dignitat perduda presentant la seva dimissió, en cas de no fer-ho, hauria de ser cessat fulminantment pel president de la Comunitat Autònoma.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Pascual. Pel Grup Parlamentari PSM i EEM, té la paraula el Sr. Sampol.

EL SR. SAMPOL I MAS:

Sr. President, senyores i senyors diputats. En aquesta fixació de posició, en nom del Grup Parlamentari PSM i EEM, voldríem fer una declaració de principis prèvia. Primer, no compartim l'afirmació, l'estat d'opinió que existeix un estat de corrupció generalitzada, sinó uns casos puntuals de corrupció, massa nombrosos, per desgràcia, que hem de combatre i eradicar. Segon, si transcendeixen a l'opinió pública els casos de corrupció és perquè estam en un règim democràtic, no perfecte ni definitiu, però que permet denunciar la corrupció amb total llibertat, si no existís democràcia, aquest debat d'avui o el que es produeix en aquests mateixos moments al Congrés de Diputats, no serien possible. I tercer, no hem de caure en temptacions totalitàries que demanen un reforçament de la democràcia, el combat contra la corrupció és un combat per la democràcia, únicament la democràcia pot eliminar la corrupció, i fent-ho, s'enforteix la mateixa democràcia.

Dit això, entràriem a fixar posició. I diríem que la democràcia per sobreviure i subsistir necessita un element bàsic, la democràcia, senyores i senyors diputats, necessita demòcrates, i ser demòcrata significa assumir les responsabilitats polítiques quan existeixen, renunciar voluntàriament al càrrec quan aquest s'hagi utilitzat o hagi permès una utilització fraudulenta de l'autopritat política o administrativa, per bé de la democràcia hem d'instaurar una cultura de la dimissió, una cultura que obligui a la renúncia voluntària al propi càrrec quan se n'ha derivat un mal ús. I aquí fins ara és quan hem trobat el major obstacle per delimitar les responsabilitats polítiques, els implicats sempre les han eludides emparant-se en la Justícia, més ben dit, en l'absència de sentències condemnatòries dels responsables polítics acusats, sentències que a l'Estat espanyol, és veritat, no s'han prodigat, sinó que gairebé les podríem comptar amb els dits d'una mà.

No és el cas d'avui, però, en què existeix una sentència clara del Tribunal Suprem, que condemna a inhabilitació per prevaricació un conseller i dos alts càrrecs del Govern balear, tres alts càrrecs designats directament pel president del Govern, que dictaren una resolució injusta tot sabent-ho en un acte administratiu. Però, aquest cas que discutim avui presenta uns agravants. Primer, la persona afavorida per aquesta resolució injusta és familiar directe d'un altre conseller del Govern. Segon, la sentència del Tribunal Suprem, tot i ser contundent i definitiva, no ha produït cap conseqüència, ni política ni administrativa. No sols la persona beneficiària de la resolució injusta gaudeix dels beneficis obtinguts, sinó que els responsables directes no han pagat cap preu per la condemna; els dos consellers implicats, un s'havia jubilat abans de la sentència, l'altre encara seu als bancs del Govern.

Però el que ja és una befa i escarni a la democràcia és que els altres dos alts càrrecs condemnats, no només no han estat apartats de l'alta responsabilitat de la Funció Pública, sinó que, escoltin bé, senyores i senyors diputats, un d'ells actualment és inspector de l'administració de la Comunitat Autònoma, qui ha de vetllar per la legalitat de les actuacions administratives de la nostra comunitat, una situació que desborda els límits de la imaginació. L'altre és cap de servei de l'administració de personal, responsable de la resolució dels expedients d'excedència dels funcionaris, exactament la responsabilitat que originà la sentència d'inhabilitació per prevaricació. Pot actuar un govern amb més impunitat i falta de vergonya?

I així com en el seu moment el president del Govern no va dubtar a fer un comunicat públic congratulant-se de l'honestetat i conducta neta dels implicats, encara és l'hora de sentir la seva veu valorant políticament la sentència i assumint les seves responsabilitats que en té.

Senyores i senyors diputats, no és el conseller de la Funció Pública que havia de donar explicacions avui en aquesta cambra, és el mateix president del Govern, el responsable del nomenament d'aquells que l'alt tribunal ha considerat prevaricadors. És el president del Govern l'únic responsable que el delicte de prevaricació comès pels seus alts càrrecs hagi quedat impune, i ni una sola conseqüència política o administrativa se n'ha derivat.

Sr. President, o surt aquí ara mateix a aquesta tribuna i dona explicacions convincents al Parlament, tal com exigeix el seu partit al president del Govern espanyol, possiblement en aquest mateix moment, o seguint la seva mateixa lògica ha de presentar immediatament la dimissió per dignitat.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Sampol. Pel Grup Parlamentari PP-UM, té la paraula el Sr. Martínez i de Dios.

EL SR. MARTÍNEZ I DE DIOS:

Sr. Presidente. Señoras y señores diputados. El grupo al que represento tiene que fijar hoy posiciones respecto de esta interpelación, y creo que la lección de rigor la dio el Hble. Conseller de la Función Pública cuando ha precisado una serie de cuestiones que a usted, Sr. Triay, que mucho abarca poco aprieta, se le han pasado por alto. No hay peor truco que leer las cosas a medias, ha leído el fallo de la sentencia, pero no sus considerandos, no sus razonamientos, no sus determinaciones de hecho, de tal manera que comete ya el error imperdonable de señalar que los hechos enjuiciados fueron la contratación irregular de personal funcionario de administración autonómica. Pues no señor, no señor, eso lo examinó el Tribunal, ninguno, ni el de instancia aquí en Baleares, ni el Tribunal Supremo.

Lea usted la sentencia y verá lo que dice el ponente Sr. Fontero, viejo amigo nuestro por estos lares: "La determinación de tal conocimiento puede en ocasiones presentar oscuras, pero no presenta graves dificultades en casos en que la norma a aplicar por el funcionario no está precisada o de dificultades hermenéuticas, es decir, de interpretación; pues en aquellos supuestos no existe la posibilidad ni aún la probabilidad del desconocimiento, sino la certeza exigible, y ello es lo que ocurre en esta ocasión, el requisito legal de que para poder conceder la excedencia voluntaria fuese preciso estar tres años en situación de servicio activo no podía ser desconocido por ninguno de los acusados, dados sus cargos, ni era susceptible de interpretación errónea dado su carácter puramente objetivo y por ende claro y no posibilitado de interpretaciones plurales".

¿Qué quiere esto decir? Que lo único que ha juzgado el Tribunal es el hecho de que a una señora, a la esposa del Conseller, una vez accedida a su condición de funcionaria pública, por no poder ocupar vacante porque en el concurso no logró obtener una plaza, se le pasó a situación de excedencia voluntaria, en mi opinión erróneamente, pero claro, no por simple el hecho de no cumplir los tres años de permanencia en el servicio de la administración, que es lo que exige, y a mí ahora me viene a la memoria el caso de D. Eligio Fernández, fiscal general del Reino, que con quince años de exigencia de servicios prestados como persona docta en Derecho, exigencia que no cumplió, se le sometió a una excedencia, pero en vía administrativa, porque este hecho es puramente administrativo.

Y ahora bien, yo he querido preciarle que la fundamentación de hecho usted la tiene equivocada porque no se ha leído la sentencia, pero, además, se ha precipitado porque esta sentencia, como dijo el Sr. Berastain, no es firme ante la circunstancia de que se ha interpuesto un recurso de amparo. Y usted, que es tan docto en Derecho, parece ser, pues resulta que ignora la circunstancia de que ninguna sentencia se cumple hasta que sea firme. Y si bien doctrinalmente se podría discutir si la sentencia de la Sala Segunda del Tribunal Supremo es firme o no lo es, el hecho de existir la posibilidad de recurrirla ante un órgano superior como es el Tri-

bunal Constitucional en amparo, determina, si no queremos hablar de firmeza, que no es definitiva, y como no es definitiva tampoco se ha cumplido.

Por eso, esperamos ver qué propuestas se hacen en la moción consiguiente, porque claro, estoy seguro de que no van a perder la ocasión de seguir cebándose en una cuestión de este tipo, aunque sea con demagogia. Pero lo que sí quiero significar es el hecho de que aquí han dejado latente ustedes algo que es sumamente peligroso porque se ha hablado de democracia, de representatividad, se han rasgado muchas vestiduras y se ha hablado de muchos principios, pero se han olvidado ustedes de uno, el que no acatan la resolución judicial. La resolución judicial se da en términos precisos por razón del delito que se ha enjuiciado, que es el de prevaricación, dictar resolución manifiestamente injusta a sabiendas, que se puede dictar con intencionalidad delictiva o simplemente, como ha ocurrido en este caso, así lo dijo la sala correspondiente del Tribunal Superior de Justicia de Baleares, por ignorancia inexcusable. Luego, si han ignorancia, no hay intencionalidad.

Ríase usted todo lo que quiera, pero esto que estoy diciendo va a misa, va a misa. Y entre ustedes hay personas que pueden oficialarla.

(Ríalles)

Yo quiero terminar puntualizando que no han aceptado los términos de la sentencia, que ustedes ya han dictado otro veredicto distinto, porque la inhabilitación especial no la entienden, la inhabilitación especial es una pena del Código establecida para supuestos concretos y determinados, pero ustedes, cuando hay una sanción, quieren ir más allá y, desde luego, cuando planteen la moción, hablaremos y discutiremos lo que es la responsabilidad política derivada de actos penales y la responsabilidad política derivada de aquellas cuestiones que suponen un perjuicio para el Estado. Aquí no hubo un perjuicio para nadie, aquí hay que puntualizar que el error viene de una situación donde el derecho administrativo, que es bastante complejo, para el caso de la señora del conseller, la situación no era pasarla a situación de excedencia voluntaria, era dejarla en expectación de servicios y que esperase a la llegada de una vacante para ocupar un puesto en la administración. Pero señores, ustedes, me parece que van a tener que reciclarse porque esto del derecho en que han querido transformar esta cámara no les va en modo alguno.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Martínez de Dios. Torn de rèplica, Sr. Triay té la paraula.

EL SR. TRIAY I LLOPIS:

Gràcies, Sr. President. Com era d'esperar, el president, el Sr. Cañellas, no s'ha atrevit a pujar a la tribuna, només hi puja quan té temps il·limitat i pot fer aquelles llargues comèdies de teatre regional, però com que en aquesta interpellació té el temps limitat, no té el coratge de pujar. Però amargar-se no l'ha de salvar, Sr. Cañellas, vostè és el responsable polític de les actuacions del conseller de Funció Pública, del director general i del secretari general tècnic, que van cometre delictes de prevaricació per fer funcionària contra llei i justament a l'esposa del conseller Sr. Pere Morey. I per ordre de qui actuaven, Sr. Cañellas? Van actuar per compte propi?, anaven per lliure? Es jugaren desinteressadament el càrrec, la carrera política, l'honorabilitat per la Sra. Joana Maria Solivellas i Sureda, casada amb el Sr. Pere Morey, conseller d'Agricultura? Tres sants Jordis per alliberar-la del dragó de la misèria i donar-li un lloc de feina per a tota la vida. Vol que creguem, Sr. Cañellas que vostè, tan ben informat de tot el que passa a les Illes Balears no sabia el que passava a la Conselleria de Funció Pública? Haurien actuat els tres condemnats com han actuat si el president, vostè, Sr. Cañellas, no hagués donat llum verda a la prevaricació? Sr. Cañellas, vostè sap perfectament per què es va afavorir l'esposa del Sr. Pere Morey. El Sr. Pere Morey, conseller d'Agricultura, era, el 1990 i el 1991, la peça clau a la maniobra de supeditació d'Unió Mallorquina en el Partit Popular, de la maniobra per posar Unió Mallorquina a les seves ordres, per destruir-la o mantenir-la com un simple engany per a electors centristes poc informats.

Però, senyores i senyors diputats, aquí no venim a fer de jutges, aquí venim a controlar el president, el cap del Govern de les Illes Balears, i em vull donar el gust de fer-ho amb les mateixes armes del Partit Popular. Fa molts pocs dies, dissabte passat, el Sr. Cañellas va anar a l'aeroport a rebre el seu president nacional, Sr. Aznar. El Sr. Aznar deplorava l'elevada corrupció que existeix a Espanya i parlava dels escàndols Roldán, Rubio, diuen els diaris que davant la tanta mirada del president del Govern, Gabriel Cañellas. Pens que el Sr. Cañellas devia riure i molt per dins, quan sentia el Sr. Aznar, i devia pensar, "si sapiguéssis, José Mari, els tinglados que jo tenc per aquí". Aznar responsabilitza i culpa el president Felipe González dels casos Roldán i Rubio, i en general del que es denomina la corrupció flagrant que sacseja Espanya, el Sr. González, en aquest moment, en aquest mateix moment, està cara a cara amb el Sr. Aznar fent el debat que pertoca, però vostè, Sr. Cañellas, que impulsa la corrupció i arribada l'hora de les sentències condemnatòries disculpa els condemnats, no ha tingut coratge suficient per donar la cara davant aquest parlament que el va elegir.

Si té coratge, si no té por, presenti la moció de confiança, presenti-la, vostè ja té el pacte de la vergonya, el pacte del transfuguisme, la té assegurada la confiança, no tingui cap por, vingui aquí i ho discutirem. Si no és capaç de defensar públicament les seves actuacions, perquè no tenen defensa, en democràcia, la dimissió és obligada, la dimissió

del president com a responsable en cap de la corrupció, la dimissió del conseller d'Agricultura com a principal beneficiari, són dues dimissions necessàries, simbòliques, simbòliques com la sentència que els van condemnar. Tothom a les Illes Balears vol veure, efectivament un símbol, un índex, una senyal que les coses comencen a canviar. Coratge, Sr. President, dugui aquí la qüestió de confiança, té el suport assegurat, el pacte de la vergonya l'avalua. Gràcies.

(Aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Triay. Torn de contrarèplica, Sr. Berastain, té la paraula.

EL SR. CONSELLER DE LA FUNCIO PÚBLICA
(José Antonio Berastain i Díez):

Vamos a ver, yo creo que aquí se está mintiendo literalmente, porque se está diciendo que se ha hecho una contratación irregular cuando realmente lo que se ha hecho es permitir la posibilidad de que una persona que es laboral fija en la administración, por imposición de una sentencia del Tribunal Constitucional, la conversión en una relación funcional. Esta es la cuestión, y la cuestión por la que vino la condena fue por el mantenimiento de la excedencia voluntaria. Ustedes están tergiversando los temas, diciendo cosas tan ambiguas como que, por ejemplo, el inspector de servicios, Sr. Mayrata, cómo es posible que ocupe esa plaza. Ese señor, antes de ser director general, ya era funcionario de carrera. Vamos a ver si nos ceñimos a la realidad. Lo mismo que el Sr. Legaza, ambos funcionarios transferidos por la administración del Estado. El hecho de ocupar una plaza política, un cargo político, no implica que ahora tengan que dejarlo por una cuestión cuya sentencia no afecta para nada a la condición de funcionarios y se circunscribe a la cuestión política. Insisto, cuestión política que está salvada completamente porque actualmente ninguno de los tres están ejerciendo una labor de carácter político de nombramiento del Consejo de Gobierno.

Por lo tanto, insisten en unas cuestiones que desde luego no vienen al caso. Debo insistir en que hay que ceñirse a los hechos, y los hechos con muy concretos y muy determinados, una cuestión estrictamente administrativa que no hay por qué andar pidiendo aquí dimisiones o ceses o intentar insinuar que la mujer de un conseller, la funcionaria Juana María Solivellas, no es la esposa de nadie, es la funcionaria Juana María Solivellas, una funcionaria que optó, como otras, como otras, a la plaza funcional desde su condición de laboral fija. Por lo tanto, no se pagó ningún servicio dando plaza a quien ya la tenía, simplemente una sentencia del Tribunal Constitucional obligaba a realizar a todos los laborales para que se adaptaran a la nueva legislación,

ey por cierto que ustedes también aprobaron en este parlamento, la Ley de la función pública del 89, y que se comprometían todos ellos a optar a ese nuevo régimen jurídico, en distintos grupos optaron a esas oposiciones, en el segundo de ellos optó la funcionaria Juana María Solivellas, y justamente en este caso y no en los otros, personas que estaban en excedencia voluntaria optaron, como digo a esa plaza porque habían pedido el reingreso, no había vacante y, al aprobar las oposiciones, quedaron en la misma situación en la que estaban. Y ese es el quid de la cuestión: el mantenimiento de la situación de excedentes voluntarios que luego está revalidado por el MAP a través de un escrito que nos dirigió y que recientemente en una reforma legislativa ha confirmado ese criterio de la administración autonómica. Ahí lo tengo, se lo voy a dejar a la Mesa para que quede constancia de que ese fue el trámite que se respetó y que por razones que ahora no vienen al caso, se desvió a una cuestión penal cuando no tenía que haber tenido ese carácter.

Y les repito que el tema todavía está en los tribunales, por lo tanto, no se agarren ustedes a la sentencia condenatoria de prevaricación, que todavía puede tomar un nuevo rumbo. Ya veremos lo que dice el Tribunal Constitucional, hay que esperar.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Berastain.

II.2) Interpel·lació RGE núm. 970/94, presentada pel Grup Parlamentari PSM i EEM, relativa a política del Govern en matèria de promoció del voluntariat social.

Passam a la segona interpel·lació que és la 970 del Grup Parlamentari PSM i EEM, relativa a política del Govern en matèria de promoció del voluntariat social. Té la paraula, pel grup interpel·lant, el diputat Sr. Sansó.

EL SR. SANSÓ I SERVERA:

Gràcies, Sr. President. Senyores i senyors diputats. Des del PSM i EEM pensam que el Govern de la Comunitat Autònoma no reconeix el valor social i la funció de l'activitat del voluntariat social. El nostre grup creu necessari i urgent que això s'admeti i que des del Govern es fomenti com a expressió de participació, solidaritat i pluralisme. El Govern sap de la nostra preocupació davant el tema, preocupació demostrada diferents vegades en aquest parlament on intentam dur i discutir una proposició de llei relativa a foment i regulació del voluntariat social; llei que hem de dir que per dues vegades el Govern ha manifestat la no conformitat amb la seva tramitació; sessions del Consell de Govern de dia 25 de març del 93 i 24 de febrer del 94. Per això, com deia al principi, hem de pensar que el Govern de la Comunitat Autònoma no vol reconèixer el valor social i la funció de l'activitat del voluntariat social, per això també ens veim obligats avui a presentar aquesta interpel·lació al Govern per saber quina és la seva política en matèria de promoció del voluntariat social. Ens agradaria escoltar del Govern quins

són els projectes, si és que en té cap, en matèria de promoció del voluntariat, ens agradaria saber si pensa el Govern dur a aquesta cambra una llei que fomenti i reguli el voluntariat social com tenen altres comunitats autònomes. Per al nostre grup és molt important conèixer les intencions del Govern i saber si la no tramitació de la nostra proposició de llei es deu a la gelosia del Govern per no haver presentat la seva pròpia llei o si es deu, com pensam i ens temem, que aquest govern no vol cap llei, i no sols això, sinó que ni tan sols li interessa cap política en matèria de promoció del voluntariat social.

Si és així, hem de manifestar que el Govern de la Comunitat Autònoma fa un pobre favor a una societat com la nostra on és freqüent la presència de persones que de manera lliure, voluntària i compromesa lluiten per a la millora de les condicions de vida i per la solidaritat. Tots nosaltres sabem que la presència del voluntariat social és creixent i palesa a nombroses activitats i programes que tenen com a factor la solidaritat. I això és així, senyores i senyors diputats, a pesar de la manca de política del Govern de la Comunitat Autònoma, cosa que diu molt a favor de la nostra societat civil i molt poc a favor d'aquest govern.

El PSM i EEM vol manifestar una vegada més que la presència del voluntariat social es deu a les nombroses organitzacions que hi ha a cadascuna de les illes de Menorca, Eivissa, Formentera i Mallorca, organitzacions que amb tradició més o menys llunyana han anat configurant un important teixit social a distints àmbits i sectors de la nostra societat, tant entre la joventut com entre la gent gran, la marginació, la pobresa, la drogaaddicció, etc., hi trobam importants col·lectius organitzats i persones que donen una resposta cívica i voluntària als nombrosos problemes existents i que tantes vegades el Govern pretén ignorar. Col·lectius que duen a terme a la vegada una formació permanent d'aquestes persones que apart de la seva activitat quotidiana dediquen de forma solidària i sense rebre contraprestació econòmica part del seu temps a complementar accions de caire social.

Per al PSM i EEM no sols és molt important que això continuï així, sinó que hem de fer el possible perquè el voluntariat social vagi en augment. I perquè això sigui possible sens dubte fa falta una altra política del Govern. El PSM i EEM parteix de la idea i necessitat de la participació ciutadana, entenent que una part important d'aquesta participació s'ha de donar al voluntariat, per això per al nostre grup és tan important la promoció i el foment d'aquestes persones i col·lectius. El que no sabem és si el Govern participa i creu en aquesta idea, si és així, li hem de demanar com té prevista la planificació i coordinació d'aquests col·lectius, igualment li volem demanar si té prevista la creació d'una coordinadora o institut de voluntariat que dugui a terme aquesta feina de promoció, coordinació i forma-

ció. Ens temem que el Govern va molt endarrerit en aquesta qüestió, ja que no veim cap tipus de promoció, cap tipus de debat on hi participin totes aquestes organitzacions de voluntariat social i les institucions públiques. Aquesta és una de les iniciatives que, segons el nostre grup, hauria de sortir del mateix govern. Per això, i davant els fets deim que en la política de voluntariat social, el Govern pot fer molt més del que fa, i ho pot fer, precisament perquè no fa res o quasi res.

No veim que es faci des del Govern cap tipus de campanya a nivell de les Illes Balears per a captació de voluntaris amb finalitats de caràcter social. No veim que des del Govern es duguin a terme cursos de formació per a voluntaris, no veim, senyores i senyors diputats, una política definida i clara sobre aquest tema, o, millor dit, com ja he dit abans, no veim cap tipus de política sobre aquest tema. Té previst, per exemple, el Govern instituir un fons per al desenvolupament del voluntariat? Té el Govern un registre general de les organitzacions i col·lectius de voluntariat? Quins tipus de convenis té el Govern amb aquestes organitzacions i col·lectius?

Per acabar, senyores i senyors diputats, i partint de la realitat i de la convicció de la importància del voluntariat social a la nostra societat, volem manifestar una vegada més les grans mancances que el nostre grup hi troba a la política del Govern de la Comunitat Autònoma quant a foment, potenciació, regulació i coordinació del voluntariat social a les Illes Balears.

Per al PSM i EEM existeix una realitat urgent de fomentar la solidaritat en el si de la societat civil, i això es pot fer, com ja deia abans, mitjançant la col·laboració del voluntariat, dubtam molt, però, que el Govern vulgui assumir aquesta responsabilitat. La seva política fins ara ens demostra el contrari, nosaltres l'emplegem aquí que canviï de política i que realment puguem dir clarament que sobre política en matèria de promoció del voluntariat social aquest govern fa moltes coses. De moment i davant els fets, com dic, hem de dir clarament que considerem insuficient, per no dir que no existeix aquesta política, tot el que es fa en aquest tema. Moltes gràcies.

(El Sr. Vice-president primer substitueix el Sr. President en la direcció del debat)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Sansó. Per part del Govern, té la paraula el conseller Sr. Cabrer.

EL SR. CONSELLER DE SANITAT I SEGURETAT SOCIAL (Bartomeu Cabrer i Barbosa):

Gràcies, Sr. President. Senyores i senyors diputats. Sr. Sansó. Primer farem unes consideracions prèvies sobre el tema del voluntariat social per després entrar més profundament al que es fa en aquests moments en el tema. Seria bo començar dient que dels grans problemes, quan es parla de

voluntariat, és precisament el de definir què s'entén per acció voluntària. És curiós que un tema que sembla -i m'ha mirat una miqueta esparverat- prou fàcil hagi estat motiu fa dos anys d'un congrés a nivell nacional que es va realitzar a Euskadi. Després de tres dies de debats es va pensar que podria ser aclaridor el següent, i deia: "Es l'activitat que despleguen les entitats no lucratives o d'iniciativa social o no governamentals o de tercer sector". No es va arribar més lluny.

Vet aquí de quina manera més subtil els experts sembla que es decantaven per excloure qualsevol tipus d'intervenció a partir d'un model polític o administratiu -em referesc als experts-, és així que són subjectes potencialment independents i amb missió pròpia a la vida col·lectiva. De totes maneres, revisem la bibliografia més afortunada que sobre voluntariat existeix, i concretament un llibre que es titula *El voluntariado en la acción socio-cultural* parla dels tres grans paradigmes de l'acció voluntària, ja que el voluntariat es pot contemplar com una necessitat per a la bona finalitat per a molts de projectes d'acció social, fins i tot com amenaça de suplantació per a molts de professionals del ram o com a xantatge de les administracions públiques per justificar una menor resposta a les necessitats social de la ciutadania. No és meu, és purament bibliogràfic.

Nosaltres pensam que a l'acció social hi han d'entrar els professionals i els voluntaris i que hi han de treballar de manera conjunta i en cas cap el client, bé al contrari, s'han de complementar. Fa encara més poc que aquest congrés a Euskadi, hi va haver una reunió d'experts en sociologia i assistència social a València i manifestaven la seva profunda preocupació per l'excessiu intervencionisme de les administracions que polititzaven -textualment-, retardaven i encotillaven l'acció voluntària. Nosaltres creim que hem d'actuar i així ho feim com a element canalitzador i potenciador de l'activitat voluntària donant impuls a l'associacionisme, al concepte voluntària, però ansa per ansa amb les federacions, les fundacions, les associacions, les organitzacions no governamentals i d'altres.

Nosaltres volem fomentar i ho hem fet durant molts d'anys l'associacionisme com a eina primària del voluntariat, però que ha de ser el mateix entramat de les distintes entitats que ha de decidir conjuntament amb nosaltres què es vol i què es pretén.

Vet aquí per tant que les dues grans paraules serien el què i el com. Amb referència al què, vàrem iniciar un debat fa unes mesades, debat que a vostè no li deu haver arribat pel que ha dit, però està iniciat, a les organitzacions no governamentals, a les associacions i d'altres. I en aquest debat veiem que existia un sector que pensava que això era intervencionisme, que restava autonomia i capacitat, i d'altres que consideraven que actuava com aliment potenciador, existia, doncs, una divisió d'opinions entre els principals responsables que

participaven en aquest debat. Davant aquesta dicotomia pensàrem que era millor perllongar el debat fins que tinguem unes conclusions prou aclaridores sobre el model elegir. Per tant, després d'analitzar i debatre, i en funció d'aquest debat, treurem les conclusions i decidirem com es vertebra el com.

Permeti'm un eslògan que nosaltres creim bastant aclaridor i que és aquell que diu: "Pensarem globalment per actuar localment". Voldríem, com a govern, amb conjunció i sense intervenció puntual elaborar de manera genèrica amb les organitzacions no governamentals quins són els models i les tasques globalment perquè després siguin les mateixes entitats les que resolguin puntualment cadascun dels temes que es plantegin. Vostè fa una pregunta formal referent a política en matèria de promoció de voluntariat social, el nostre govern va elegir la tasca que més que institucionalisme, hem cregut sempre molt més en un model mixt, és a dir, coparticipatiu, donant major protagonisme, precisament, a les associacions i a les organitzacions no governamentals per ventura amb propi detriment del Govern.

Hem de dir que a la nostra comunitat en matèria d'acció social existeix un col·lectiu qualitativament i quantitativament impressionant en el qual es treballa voluntàriament i solidàriament per a la ciutadania, es poden recordar molts d'exemples, permetin-me'n un de paradigmàtic com seria el cos de voluntaris de protecció civil creat per decret l'any 1991 com a cos de suport i col·laboració en el salvament de persones i béns afectats per qualsevol tipus de sinistre o desgràcia pública, integrat per persones que actuen d'una manera absolutament altruista i desinteressada.

A través de la Conselleria de Governació es creen i es realitzen cursos de formació que vostè demanava i aprenentatge d'aquelles matèries relacionades amb els objectius propis de cadascuna de les activitats, la Conselleria de Governació l'any 1993 ha promocionat una reestructuració d'aquest cos de voluntaris amb l'ànim d'aconseguir una implantació generalitzada, de totes i cadascuna de les illes de la Comunitat Autònoma, amb l'objectiu d'augmentar la formació i especialització de tots els membres per aconseguir una major eficàcia en totes i cadascuna de les actuacions.

A les persones majors, des de la federació d'associacions de tercera edat, a cadascun dels centres d'aquest govern, ha implantat a rel de la nostra comunitat autònoma tots i cadascun dels que han fet possible aquesta realitat, ho han fet de manera voluntària i altruista. Dins el camp de la salut, és un exemple extraordinari la germandat del donant de sang, permetin-me recordar-los que percentualment aquesta comunitat és la més organitzada i generosa, podem presumir, Sr. Sansó, que som l'única comunitat autònoma que només té un banc de sang comunitari, té una única germandat de donants de sang i li dic que durant vint anys n'hi va haver dues i va ser bastant difícil canalitzar-les cap a una, que no tenim cap dèficit de sang a cap dels nostres hospitals i que aquesta germandat funciona autònomament i l'únic que rep és un cert impuls i una canalització, i no només per part del Govern, per part de l'Insalud i per part de la Creu Roja. I és

allà on hem aconseguit treballar tots més conjuntament, més adientment, amb més il·lusió i de la qual cosa n'estam, tots, totes les organitzacions que he esmentat, orgullosos, i en presumim fora d'aquesta comunitat, perquè no vull dir-ne cap altra, perquè sempre hi pot haver excepcions, n'hi ha molt poques que hagin aconseguit això.

Dins el món dels discapacitats, crec que vostè el coneix molt bé, des de l'UNAC, com a federació, a cadascuna de les seves associacions, coordina de forma magnífica recursos, voluntaris preparats mitjançant cursos específics per millorar la qualitat de vida dels discapacitats de la nostra comunitat autònoma. Càritas, Creu Roja, acció social del Bisbat, tots realitzen sistemàticament cursos de promoció i especialització de voluntariat dins l'alcoholisme, la drogaaddicció i altres tipus de marginació. Permeti'm dir-li altres organitzacions que no funcionarien sense voluntariat, hi ha unes persones dedicades professionalment o pseudo-professionalment, però sense el voluntariat no funcionarien, quasi tot el món de la drogaaddicció, des del Projecte Home fins a El Refugi, una enorme quantitat d'impuls del voluntariat fa que aquestes organitzacions siguin manco gravoses i funcionin de millor manera que les que probablement funcionarien d'una altra. Nosaltres no estam, com ha dit vostè a un moment determinat, no reconeixent el voluntariat social, sinó que l'estam impulsant, canalitzant, ordenant i d'alguna manera dirigint, però mai amb imposicions, mai des d'una potència com a govern per fer el que nosaltres diguem què ha de fer, sinó més aviat que surtin des d'ells mateixos els camins que considerin més adequats per tal de dur a terme la seva funció.

Gràcies, Sr. President.

(El Sr. President reprèn la direcció del debat).

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Cabrer. Pel Grup Parlamentari MIXT té la paraula el Sr. Vidal i Juan.

EL SR. VIDAL I JUAN:

Gràcies, Sr. President. Senyores i senyors diputats. Davant d'una interpel·lació, com hem dit altres vegades, no cap altra cosa més que recollir unes impressions, però la fixació de postura, si no és molt clar el que persegueix la interpel·lació en el sentit de valorar-la, si no és així, sempre s'ha d'esperar la moció subsegüent per fixar una postura definida. Sembla una perogrullada, però jo, sempre, aquest diputat que els parla, sempre he pensat que convé sentir tant l'interpel·lant com el Govern que és l'interpel·lat, i prendre deguda nota del que diuen uns i altres, fins i tot a l'espera de la moció subsegüent.

I dic això perquè estam completament d'acord que cal fomentar i regular el voluntariat social, i creim sincerament que una proposició de llei en aquest sentit, presentada pel grup que avui interpel·la el Govern, el grup PSM i EEM, que va ser vetada per una condicionada, pel Govern, s'entén, variació que podrien sofrir els pressuposts, que és l'única raó que sempre pot posar el Govern per vetar una proposició de llei dels grups, tal vegada no hagués importat després de sentir el que ha dit avui aquí el responsable de l'àrea de Sanitat i acció social, el Sr. Cabrer, perquè ha donat una contestació que també és en la línia del que pensam al respecte, però clar, el grup interpel·lant el que vol saber és quins projectes concrets té el Govern al respecte, sobre foment i regulació del voluntariat social, ells creuen que aquestes organitzacions i col·lectius més que col·laborar el que fan és suplir la tasca que hauria de fer el Govern, almanco ho hem entès així, i què fa el Govern per coordinar-los.

En aquest aspecte últim, i també naturalment quina política definitiva al respecte té el Govern. En aquests aspectes darrers que he dit creim que el Sr. Conseller de Sanitat ha donat unes respostes per a nosaltres, des de la nostra perspectiva bastant satisfactòries, no obstant això, lògicament, tot el que es pugui fer dins un marc, com hagués pogut ser aquesta proposició de llei que volia presentar el PSM i EEM, és molt millor que no fer-ho, com ho fa en realitat, i em consta, el Govern, donant suport indubtablement a tots aquests col·lectius, perquè indubtablement feim una gran feina en l'aspecte social, que és el que volen i han de fer.

Jo, fins i tot, quan sentia el Sr. Conseller, hi ha hagut un moment que he pensat que no es deixaria alguna cosa que per a mi és paradigmàtic dins d'aquesta àrea que és la Creu Roja, ho ha dit finalment, perquè jo crec que de la creu Roja, tal vegada també una mica per deformació, perquè vaig ser quinze anys president de la d'Eivissa, i tal vegada per això ho veig així, però dins la Creu Roja han nascut o almenys a Eivissa, donants de sang, altre tipus de voluntariat que estan fent una tasca més que important. També sé que s'ajuden les associacions de disminuïts, Càritas, projectes contra drogues, naturalment és un dels objectius, però torn a dir que comprenc aquestes dificultats que hi ha per definir, com ha dit molt bé el Sr. Conseller, el que i el com, però, de totes maneres cal reconèixer que -acab tot d'una, Sr. President- un marc d'aquestes actuacions, una llei, sigui un projecte del Govern o una proposició de llei presentada per un grup parlamentari, podria ajudar aquesta tasca en què el Govern està ajudant, però que tendria precisament aquest marc, com hem dit abans, que seria important.

Aquesta és la nostra impressió, i, naturalment, esperam, si és que hi és, una moció subsegüent per definir-nos sobre el que puguin contenir les propostes de la moció. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Vidal. Pel Grup Parlamentari SOCIALISTA, el Sr. Moll té la paraula.

EL SR. MOLL I MARQUÈS:

Moltes gràcies, Sr. President. Senyores i senyors diputats. El Grup Parlamentari SOCIALISTA comparteix plenament amb el Grup Parlamentari PSM i EEM la preocupació per la necessitat de promocionar el voluntariat social, sobretot en una època en què la nostra societat està marcada, cada vegada més per l'egoisme, per la incapacitat de sacrificar temps o esforç en benefici de la col·lectivitat; i aquest és un fet que registram tots, que tots lamentam, també el PP, però llavors, consideram nosaltres també com el PSM i EEM que el PP des de la seva responsabilitat de formar en aquesta comunitat autònoma un govern que hauria de posar remei a aquesta situació, no fa el necessari, si no per combatre aquesta mentalitat, almanco per donar suport, encoratjar i promocionar els grups que estan disposats a fer una tasca altruista i a posar una part del seu temps lliure al servei de la col·lectivitat.

I aquesta negativa del PP, com ja s'ha comentat aquí, és una negativa rotunda, perquè el grup parlamentari que avui presenta aquesta interpel·lació li ha donat repetidament ocasió de rectificar la seva actitud, ha presentat ja per dues vegades una proposició de llei de voluntariat social que el Govern del PP no sols no ha acceptat, sinó que, a més ha sostret a aquest parlament la possibilitat de debatre la qüestió, a base de vetar la tramitació de la proposició de llei amb l'excusa que provocaria un augment de la despesa o una disminució dels ingressos.

El Grup Parlamentari PSM i EEM va intentar obviar aquesta dificultat presentant per segona vegada la proposició de llei, formulant-la de manera que no suposàs augment de despesa o disminució d'ingressos, cosa que hauria fet possible la tramitació, a pesar de la qual cosa, el Govern la va tornar a vetar, i clar, nosaltres hem d'interpretar que aquest vet es deu que la tramitació de la llei hauria obligat el PP, el grup parlamentari que dóna suport al Govern a votar en contra de la llei i, per tant, a demostrar el vertader sentit de la seva actitud, nosaltres hem de suposar que el vertader sentit de la seva actitud és que no temen per la solidesa financera de la Comunitat Autònoma sinó que no volen promocionar el voluntariat social; o, per dir-ho més exactament, amb més exactitud, no el volen promocionar de la manera que eliminaria l'intervencionisme, no es tracta d'evitar intervencionisme, perquè la llei es podria redactar de tal manera que no hi hagués intervencionisme, el que volen és mantenir la seva manera d'intervenció, mantenir la seva manera de donar suport al voluntariat social que és amb subvencions arbitràries que els permeten decidir discrecionalment qui rep suport i qui no en rep i sobretot qui en rep més i qui en rep manco, i no els interessa tampoc que els grups dedicats a tasques de voluntariat social estiguin suficientment coordinats.

En definitiva, la impressió que tenim nosaltres és que el Govern manté la seva al·lèrgia absoluta a governar,

és a dir a fixar prioritats d'acció amb criteris objectius i vinculants i per això li va bé la situació actual, a la qual els col·lectius i organitzacions dedicades a tasques que impliquen voluntariat social no tenen institucionalitzada la possibilitat de coordinar-se que precisament la llei de voluntariat social l'hauria de crear.

És evident que el resultat a l'hora de demanar i rebre ajuda és que tantes possibilitats té un opuscle dedicat a activitats de temps lliure com una organització no governamental de caràcter internacional o una organització confessional amb una trajectòria creditada d'importantíssimes actuacions en el camp de la lluita contra la pobresa i la marginació social; perquè per al Govern el voluntariat social, segons ha demostrat en respostes per escrit que ha donat a preguntes de diputats, també conté coses com els camps de treball, les tasques de millora de cases, finques comprades pel Govern, aquestes activitats també s'inclouen pel Govern a una resposta per escrit a la pregunta d'un diputat entre les activitats de voluntariat social.

Per tant, ens sembla que aquí hi ha el quid de la qüestió que del que es tracta és de mantenir una situació a la qual el Govern no té el compromís de sotmetre's a un control de la seva tasca, sinó que es limita a participar en els òrgans rectors de les organitzacions de voluntariat social. Clar, aquesta presència de representants del Govern a aquests òrgans rectors és bona, és positiva, però el que seria necessari és que hi hagués, com dic, un òrgan en el qual les diferents organitzacions es poguessin coordinar, poguessin intercanviar punts de vista, poguessin fixar ells mateixos les prioritats i establir els criteris per posar remei a les necessitats existents en aquesta matèria.

En conseqüència, des del nostre punt de vista, jo voldria equivocar-me, però em tem que la seva actitud davant la moció que pugui presentar el PSM i EEM no farà res més que confirmar aquest diagnòstic. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Moll. Pel Grup Parlamentari PP-UM, té la paraula la Sra. Alberola.

LA SRA. ALBEROLA I MARTÍNEZ:

Gràcies, Sr. President. Senyores i senyors diputats. Davant la interpel·lació que el grup PSM i EEM fa al Govern sobre política de promoció del voluntariat social, i escoltada la documentada exposició que sobre aquesta matèria ha fet l'Hble. Sr. Conseller de Sanitat, consideram que el voluntariat social, entès com a conjunt d'entitats sense afany de lucre i de persones que, de manera altruista, s'associen a aquestes, forma junt amb les polítiques socials dissenyades des de les administracions públiques el gran teixit on tant les persones a nivell individual com els col·lectius ciutadans més desprotegits troben suport i solucions a llurs problemàtiques socials.

Hem de dir que a la nostra comunitat, sortosament i com molt bé ha explicat el conseller, existeix un gran nombre d'entitats socials que treballen de forma coordinada amb les administracions. El nostre grup també creu en aquest model mixt coparticipatiu entre institucions i associacions que ha elegit el Govern. A més, per regular totes aquestes actuacions, comptam amb la Llei 9/1987, d'acció social, on es preveu a l'articulat i amb gran detall la col·laboració de la iniciativa privada i el control de l'activitat d'aquestes entitats, regulació que supera la prevista a legislacions com les de Navarra, Madrid o Catalunya.

De tota manera, i si d'aquesta interpel·lació se'n deriva la conseqüent moció, podrem aprofundir molt més en aquesta matèria. Per tot l'exposat només ens queda felicitar l'Hble. Sr. Conseller de Sanitat per la política que du a terme en matèria de promoció del voluntariat social a les nostres illes, així com manifestar-li que tindrà el nostre suport en totes aquelles actuacions que consideri pertinents per al foment del voluntariat social a la nostra comunitat. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Alberola. Pel torn de rèplica, té la paraula el Sr. Sansó.

EL SR. SANSÓ I SERVERA:

Gràcies, Sr. President. Senyores i senyors diputats. El nostre grup ja està acostumat a pujar a aquesta tribuna, fer una interpel·lació, una proposició no de llei o el que sigui i que des del Govern se'ns contesti que tot això ja es fa. Aquesta és la sortida clàssica del Govern, per qualche cosa nosaltres som oposició i hem de plantejar aquí que si el Govern fa coses podem opinar que nosaltres en fariem unes altres o que la nostra idea és fer-les d'una altra manera. Dic això perquè ara, en la meua intervenció, no faré un debat de definir el tema del voluntariat, sí que li puc dir, Sr. Conseller, que quan nosaltres hem elaborat o hem intentat dur a terme una llei a aquest parlament, hem tengut els suggeriments i les aportacions en aquesta proposició de llei de molts d'aquests col·lectius i organitzacions, perquè ens hem trobat, jo no sé si hem d'anar ansa per ansa, però el que és cert és que el Govern hauria, i en la qüestió d'acció social moltes vegades ho hem plantejat, i el conseller també de vegades ho ha dit, que moltes vegades es perden massa recursos o es perden les coses per falta de coordinació.

Jo li he volgut dir, amb la meua intervenció, o he intentat dir-li-ho, que fa falta en tot el tema del voluntariat, precisament per la dinàmica de la nostra societat, per la gran quantitat d'organitzacions i col·lectius, fa falta que qualcú coordini tot això, que qualcú posi, digui quines són aquestes organitzacions, quins convenis hi ha

d'haver, quines facilitats fiscals s'ha de donar a aquests col·lectius, i tot això, Sr. Conseller, no ho hem sentit.

I per això, per ventura era un poc dur el que deia en un principi, però per això deia que el Govern no vol reconèixer el valor social i la funció de l'activitat. Quins són els projectes del Govern? No els hem sentit. Pensa dur el Govern una llei a aquest parlament? Tampoc ho hem sentit. I clar, això d'alguna manera ens dol una mica, que se'ns hagi vetat una llei per dues vegades aquí dins i que aquest govern no ens contesti avui clarament sobre si pensa dur una llei o no, perquè és clar que amb una llei moltes coses d'aquestes, com han dit altres portaveus, tal vegada les podríem discutir aquí dins, i és cert que hi ha uns experts a fora, però no hem d'oblidar que la política d'acció social o la política de voluntariat social també l'ha de dictar aquest parlament. I és això que hem volgut intentar fer quan plantejam una proposició de llei.

I és evident que el Reglament faculta el Govern a vetar una proposició de llei, com així ha fet, però per al nostre grup, el PSM i EEM, no s'admeten les raons del Govern per vetar aquesta proposició de llei, li ho he de dir, no les admetem i continuarem fent feina en aquest aspecte. Dir-li també, perquè hi ha preguntes que han quedat a l'aire, i jo les hi vull tornar a fer, perquè possiblement no és que vulguem intervenció, que el Govern intervengui, nosaltres consideram que aquests col·lectius o aquestes organitzacions han de tenir tota l'autonomia, ara bé, ens agradaria saber també si el Govern té previst un fons per al desenvolupament d'aquest voluntariat, si el Govern té un registre general d'aquestes associacions, d'aquests col·lectius, perquè a causa de la dinàmica d'aquesta societat nostra existeixen tants de col·lectius -no els anomenarem aquí, vostè n'ha anomenats un parell, en podríem anomenar molt més-, però jo crec que aquest parlament i el Govern hauria de controlar almanco controlar en el sentit de saber quines organitzacions existeixen, quins col·lectius existeixen i quina feina fan, crec que és molt important.

Igualment, és important, com li dic, aquesta planificació i coordinació, i creim que el Govern està en condicions per dur-la a terme, creim que no són altres entitats, crec que és des del mateix govern que hauríem de fer aquesta coordinació. I per això dins la meua intervenció li deia si té prevista la creació d'una coordinadora o institut, i li deia precisament perquè a unes jornades de voluntariat que es feren a S'Escorxador, organitzades pel Casal de Joves, el director general d'Acció Social va dir que era possible que el Govern anàs per la creació d'un institut, aleshores, a mi m'agradaria saber si realment és aquest el camí, per saber realment quin és el camí del Govern, si no és la llei i hi ha un institut, possiblement nosaltres també ho voldrem discutir i hi voldrem posar el nostre gra d'arena, però aquesta interpel·lació, han de reconèixer que és forçada per no saber realment aquests dubtes que tenim continuen avui, per tant jo l'emplaç, Sr. Conseller, que tal vegada aquests dubtes que en aquesta segona intervenció he volgut mantenir, a veure si és possible que vostè avui ens llevi aquests dubtes, perquè, segurament,

entre tots podríem fer moltes coses per al voluntariat i ben segur que el Govern pot fer molt més del que fa.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Sansó. El Sr. Conseller Cabrer té la paraula.

EL SR. CONSELLER DE SANITAT I SEGURETAT SOCIAL (Bartomeu Cabrer i Barbosa):

Gràcies, Sr. President. Senyores i senyors diputats. Sr. Sansó, li he contestat, no m'ha entès o no m'ha sentit, li ho diré ara més taxativament, la llei és sotmesa a les conclusions del debat social, és necessari, és imprescindible?, la farem, deixi'ns fer el debat, el debat existeix, és bo, deixi'ns-lo fer, es fa, està obert, aquest debat s'enriqueix, tot el que ha dit vostè, el que pugui dir jo, el que han dit tots els altres grups parlamentaris no va en detriment del que nosaltres puguem sentir, anotar i pensar, enriqueix, falta una miqueta. Li ho he contestat.

Tenim el registre general de les associacions, el tenim. Tenen fons per al seu funcionament pràcticament totes, tenc un llistat aquí, l'anava confeccionant a mesura que vostès em feia la pregunta de quines són. Li ho diré: he començat per Germandat donants de sang, federació de les associacions de tercera edat, Creu Roja -que té fons per part nostra-, associacions de tercera edat, federació de clubs d'esplai, associacions de consumidors -amb fons-, Justícia i Pau, Acció Solidària, Projecte Home, La Sapiència, El Refugi, activitats de disciplina esportiva, UNAC, malalties de la sang, malalties de la sang, etc., etc. Tenen fons, totes tenen fons, i algunes més que em deix, he acabat amb un etcètera perquè no som capaç de memoritzar en aquests moments tot el registre, però les tenim registrades, tenen fons com ha demanat, li dic quines són, i li dic que segons el debat farem o no aquest tema.

I també li diré que vostè em demanava sobre la llei, si no la fèiem per gelosia o perquè no ens interessa, ni una cosa ni l'altra, de ver. No tenim gelosia d'una llei, pensam, i així ho hem dit a la primera intervenció, i ara ho dic manco fermat per la preparació d'un discurs, pensam que l'intervencionisme en tot aquest grup, perquè el coneixem, perquè estam amb ells, és negatiu, no el volen, no es fa el que un vol a la força, no ho aconseguim, creixen una miqueta espontàniament precisament perquè el voluntariat té les seves característiques peculiars, creixen, i el que és bo és afavorir el que sembli bo per a la societat balear o per l'activitat que desenvolupen, i el que és bo és estar amb ells quan fan una labor o impulsen una labor bona, i el que és difícil és corregir-los en el moment en què un els vols corregir en algun tema. És més difícil del que creu. L'intervencio-

isme no és bo, a què ens conduiria?, vol un exemple?, ensi una mica en la Creu Roja, l'intervencionisme que hi ha agut a la Creu Roja, ha estat positiu o negatiu?, és una associació avui tan apreciada com era?, no ho dic jo, transmet el que he sentit de mil fonts d'informació, no és tan apreciada com era, desgraciadament, tots l'estimam, l'hauríem d'estimar, és internacional, és apolítica, és no confessional, les seves finalitats són meravelloses, què ha passat? Vol eure algun dia vostè el llistat de voluntaris? Hi vagi, no unciona en aquests moments, per ventura ara reprèn una mica més.

No és bo, cregui'm, no és bo, és bastant experiència la que tenc en temes de voluntariat per deixar que les coses reixin, les que han de créixer, i no aconseguirem fer créixer aquelles que no vulguin créixer, i altres creixen espontàniament.

Els falta organització? Perdoni, quin dels dos exemples vol que utilitzi de col·lectivitats més grosses, però actualment molt similars en organització?, vol que utilitzi la Germandat de donants de sang o la tercera edat?, estan organitzades a base de juntes directives a nivell de poble, que es diuen d'una manera o d'una altra, a cadascun dels nostres pobles, fins i tot de llogarets, fins i tot de barriades de Palma, tant la Germandat de donants de sang com l'associació de tercera edat. Després tenen unes organitzacions comarcals, una de les coses que he cuidat molt és estar a totes les reunions de les germandats de donants de sang els darrers tres anys, a totes, una en vaig fallar, el diumenge següent al que vaig ser nomenat conseller i per altres motius, una en tres anys. Ho saben, perquè hi he estat i m'hi han vist. I després una organització a nivell central, fins i tot complicada, en forma de junta executiva, junta rectora, junta no sé què, tenen una organització, l'han creada ells a aquesta estructura, té tradició d'anys, tampoc no l'he creada jo, però sembla bona i funciona.

I deixi'm presumir una miqueta més, és que no presumesc jo, presumeix tot el Parlament, tot Mallorca i tot Balears, deixi'm presumir, per què han fet el nostre president de la Germandat de donants de sang, vice-president primer nacional i a més ara l'han fet comissari internacional amb seu a Ginebra? Som petitets, de qualque manera es deu haver reconegut que feim coses bé per agafar un home d'aquesta comunitat que és el cap de l'estructuració i dur-lo a aquests nivells. Estan estructurades, ja li ho dic, molt estructurades. Algunes no estan encara tan estructurades com vostè i jo voldríem, ja ho farem, però deixi-ho créixer a poc a poc.

Intervinent, cregui'm, Sr. Sansó, li ho dic amb la mà al cor, amb un intervencionisme massa radical es pot aconseguir que organitzacions que sempre havien donat luxe i havien agradat, decaiguin una miqueta almanco, i de l'altra manera il·lusionant-los ells mateixos treballen i ells mateixos avancen.

Gràcies, Sr. Sansó, per la seva intervenció, no dubti que hem recollit algunes dades, igual que dels altres grups parlamentaris sobre aquest debat, i segurament tendrem més

ocasions de parlar sobre aquest tema i que ens entenguem, i jo crec que no estam tant distants en moltes de les coses que jo he dit i les que ha dit vostè. Gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Cabrer.

III.1) Proposició no de llei RGE núm. 771/94, presentada pel Grup Parlamentari SOCIALISTA, relativa a campanya contra l'alcoholisme juvenil.

Passam al tercer punt que correspon a proposicions no de llei i començam per la 771 del Grup Parlamentari SOCIALISTA relativa a campanya contra l'alcoholisme juvenil. Té la paraula el diputat Sr. Damià Pons.

EL SR. PONS I PONS:

Sr. President, senyores i senyors diputats. Un dels problemes realment greu que dins la societat de les Illes Balears, una societat amb un nivell de vida relativament alt, amb una incidència forta del turisme, una societat organitzada entorn de donar servei a l'oci dels europeus, és el tema de l'alcoholisme juvenil.

El problema, ja ho vaig dir quan vàrem tenir un inici de debat dins la comissió i a la tramitació dels pressuposts, és que a diferència d'altres drogues que tenen una connotació -o de toxicomanies- clarament negativa davant la societat, hem de reconèixer que el consum de begudes alcohòliques és, d'una banda part de la nostra cultura, que fet amb mesura, amb ponderació forma part de la vida quotidiana i que, per tant, és un element de la nostra història, i que per tant, també, combatre-la, combatre els seus excessos es fa molt més difícil, implica una conscienciació molt superior que no el rebuig entorn a determinats tòxics com puguin ser l'heroïna i altres que tenen una visió social, són valorades d'una manera clarament negativa per la societat.

Podem dir, sense exageració, que el consum d'alcohol forma part de la cultura juvenil a les Illes Balears, ho explicam a l'enunciat, en el preàmbul d'aquesta proposició no de llei, i que mentre les campanyes contra la droga han incidit fortament entre els nostres joves i que, per tant, dins la joventut es detecta un rebuig contra la droga, no passa igual amb el consum a uns nivells perillosos de l'alcohol. Els excessos en el consum d'alcohol, l'alcoholisme, sigui puntual o crònic, no gaudeixen del desprestigi que haurien de tenir entre els nostres joves, diré més, m'atreviria a afirmar que les sortides bàsicament de cap de setmana, divendres, dissabte, diumenge, entre grups de joves fan que, si un no és consumidor d'alcohol, tenguí dificultats per integrar-se dins aquests grups juvenils. La conseqüència és de tots sabuda, d'una banda hi ha, en primer lloc, la incidència immediata que

es produeix en el tema del trànsit, fa vint-i-quatre hores, el Sr. Coromina explicava que a un 35% d'accidents hi ha implicat un excessiu consum d'alcohol. I un dels elements fonamentals d'aquesta alta sinistralitat és l'alcoholisme juvenil.

Per tant, davant aquesta situació què pot fer la Comunitat Autònoma, la Conselleria de Sanitat i Seguretat Social que té a càrrec seu establir els mecanismes preventius per tal d'evitar aquestes conductes que acaben amb accidents greus o mortals, que degraden la nostra joventut i que creen altíssims problemes laborals i familiars?

Creim que s'ha d'impulsar un pla de prevenció de l'alcoholisme juvenil, que no ha de ser un pla que duri vint-i-quatre hores, proposam que sigui els anys 94 i 95, que tenguí una dotació econòmica important, encara que no suficient que és de 50 milions de pessetes, i que primí sobretot els aspectes educatius i formatius enfront dels repressius; per una qüestió que ja vaig dir al Sr. Conseller dins una comissió, si intentam donar lliçons als joves, si intentam a més d'intentar dur-los a una situació de rebuig a l'alcoholisme, intentam potenciar elements repressius, sancionadors, etc., ens trobarem amb una reacció de grup, una reacció que serà entesa com una voluntat de resistir la imposició de la gent major i, per tant, els joves en lloc de rebutjar l'alcohol tendran una reacció justament contrària.

Creim que aquest pla és absolutament necessari. Sabem que des de la conselleria es fan campanyes informatives entorn al perill de les toxicomanies, però que avui la gravetat d'un alcoholisme que afecta pràcticament tota la joventut de les Illes Balears en graus molt diferents, però que no hi ha cap lloc de totes les Illes Balears que pugui dir que està lliure d'aquestes conductes, es fa necessari un pla global, un pla sostengut, un pla molt ben dirigit i un pla específic.

La Direcció General de Trànsit, recordi-ho, Sr. Conseller, ha hagut d'apel·lar a imatges més pròpies de la guerra de Bòsnia Herzegovina que no de l'Estat espanyol, i ho ha fet, ho ha fet, ha mostrat les imatges, les conseqüències que duen les conduccions temeràries moltes vegades sota els efectes de l'alcohol. No dic que hagin de fer campanyes en un to tan pujat, però sí començar a entrar a fons entre lluitar contra un element que està duent a bona part de la nostra joventut per un camí que, si no hi posam remei, no tindrà retorn.

Moltes gràcies.

(El Sr. Vice-president primer substitueix el Sr. President en la direcció del debat)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Pons. Altres grups que vulguin intervenir?
Pel Grup MIXT té la paraula el Sr. Peralta.

EL SR. PERALTA I APARICIO:

Gràcies, Sr. President. Senyores i senyors diputats. Davant aquesta proposició no de llei que presenta el Grup Parlamentari SOCIALISTA, on al preàmbul es parla de la necessitat de dur a terme aquesta campanya de prevenció de l'alcoholisme i ens parla dels efectes que té a tots els nivells, efectes perillosos, aquest consum excessiu d'alcohol per part de la joventut, al marge de consideracions que es puguin fer respecte de poder fer comparacions amb l'ús d'altres drogues anomenades normalment drogues dures, jo he de dir que en aquesta divisió entre drogues dures i drogues blanques no es pot establir en aquests moments donat el resultat nociu de la majoria o de quasi totes elles, crec que no és just establir una separació entre unes i altres, i evidentment el que sí és molt clar és que es pot considerar l'alcohol una droga dura i una de les més dures que hi ha. Precisament per aquests resultats catastròfics que té el seu abús, per una banda, i després per la persistència que tenen aquests efectes damunt les persones i especialment quan es comença de molt jove, i també pel gran nombre de persones que fan ús i abús d'aquesta droga que, com dic, la consideram una droga dura.

Tots sabem a nivell cultural els problemes d'inhibició que causa l'ús de l'alcohol, els problemes de marginació que causa a nivell social i, evidentment, els problemes que provoca als establiments sanitaris d'haver de fer aquesta labor, no de prevenció, quan ja el tema és molt avançat, sinó una labor de cura que moltes vegades resulta bastant difícil. I tot això s'agreuja molt quan es produeixen aquests problemes en la joventut, aquí ja s'ha dit que la majoria dels accidents de trànsit, un percentatge altíssim, ve donat pel consum d'alcohol, i també un percentatge altíssim, el més alt de tots, entre joves que han consumit alcohol principalment els caps de setmana i principalment a les èpoques d'estiu o les èpoques de bon temps que és quan la joventut, ja no surt solament els caps de setmana, sinó d'una forma continuada i emprant aquests tipus de drogues.

He de dir, en to de crítica, que durant una sèrie d'anys s'ha fet una certa cultura del consum de l'alcohol d'una forma realment fora del normal, si feim comparacions amb els països del nostre entorn, encara que a tota Europa hi ha un consum alt d'alcohol entre la joventut, evidentment dins del nostre entorn, i quan dic açò em referesc a països desenvolupats, fent una separació del cas dels Estats Units que és a part, però sense que açò sigui per fer una comparació en el sentit negatiu que aquí es consumeix més alcohol que a altres països, perquè, com dic, jo crec que el que ha succeït a altres països és que aquestes campanyes de prevenció han començat molt abans que aquí. Em referesc a açò. Ahir vespre veia un reportatge per la televisió respecte de la joventut de l'ex unió soviètica, concretament es parlava de Sant Petersburg, he tingut ocasió de veure directament els problemes que sortien reflectits a aquest

reportatge patètic de la situació de degradació a què s'ha arribat entre la joventut de les grans ciutats a l'antiga unió soviètica, i feia jo una comparació amb la situació que es dona aquí els caps de setmana, no hem d'anar massa enfora, podem anar al Passeig Marítim a Palma o al port de Maó, a Menorca o a la zona del port d'Eivissa, etc., i veurem que hi ha un excés desmesurat, i ja no diguem quan arriba el període de les festes patronals, etc., que ja s'ha convertit en una cosa tradicional, una cosa normal que la joventut begui en excés. I no és que abans es begués manco que ara en el sentit que la joventut no bevia, però és que ara s'han superat tots els límits, ara es considera una cosa pràcticament, es deia abans que l'alcoholisme formava part de la cultura dels executius que havien de tenir sempre la copa a la mà, etc., però és que ara s'ha convertit en una part importantíssima en sentit negatiu de la cultura de la joventut, si no hi ha alcohol no és possible fer una festa, no és possible desenvolupar certes activitats.

Per tant, dit tot açò, crec que ens podríem estendre molt en aquestes qüestions i que, a més, després de les conseqüències que du, jo mateix que vaig tenir fa ja anys ocasió de treballar en col·laboració amb l'antiga Sapiència, a Palma, i amb el que es va anomenar Treball Salut, etc., ajudant a intentar rehabilitar totes aquestes persones, es plantejaven problemes realment molt dramàtics i que es continuen plantejant, però avui en dia que això hagi penetrat a la joventut a aquest nivell és que ja és una cosa extremada.

Donarem suport a aquesta proposició no de llei pel que es refereix als punts 1 i 3. Al punt 2 farem abstenció, no perquè no estiguem d'acord que un pla ha de tenir una dotació, però el que no sabem és si realment la dotació adequada són 50 milions, són 25 o són 75. Jo crec que els que elaborin el pla són els que precisament han d'avaluar quin és el seu cost i es fa molt difícil dur aquí al Parlament una quantitat tancada com són 50 milions, podria ser que fos més, per tant en haver dut una quantitat tancada, ens abstenem, no en el sentit que no hi estiguem d'acord, però millor és veure abans quin és el pla que es planifica i a partir d'aquí els mateixos autors del pla que diguin quin és el cost i quina és la quantitat que s'ha d'invertir en el desenvolupament d'aquest pla.

En definitiva, creim que és una proposició no de llei positiva, per tant, tindrà aquest suport, i esperem que serveixi com a labor de prevenció més de totes les que ja es fan per part d'altres organismes per aturar aquest estat de coses. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Peralta. Per part del Grup Parlamentari PSM i EEM, té la paraula el Sr. Gomila.

EL SR. GOMILA I BARBER:

Gràcies, Sr. President. Senyores i senyors diputats. El nostre grup també entén que aquesta proposició no de llei

que avui es presenta aquí és prou interessant i, per tant, li donarà suport. De totes maneres, nosaltres creim que evidentment la situació que es reflecteix sobre el tema de l'alcoholisme juvenil només reflecteix la situació de l'alcoholisme en general, i que també és perillós fer afirmacions generalitzant la situació que sense alcohol els joves no saben fer tal o tal cosa, sinó que determinats joves, o dir que l'ús i la utilització de l'alcohol és abusiu.

És cert que el consum és un problema per a la societat i que aquest consum dins la joventut és un problema, nosaltres entenem que més seriós, però també és cert, i vostès ho afirmen a la seva proposició no de llei, que l'alcohol gaudeix d'un cert prestigi, no només entre la joventut, sinó fins i tot entre la societat adulta i fa que entre els joves es consumeixi cada vegada més. A l'estudi que fa poc ens va adreçar el Govern sobre les necessitats i expectatives de la joventut a les Illes Balears, veim com l'anar de copes ocupa un espai important dins el temps d'oci dels joves d'aquestes illes enfront d'altres activitats més creatives i menys perilloses per a la salut i la societat.

Des del nostre grup parlamentari consideram que és necessari canviar aquests hàbits, és important que els joves donin valor a altres qüestions, a altres qüestions també lúdiques que no suposin cap perill ni per a ells mateixos ni per a la societat i que possiblement siguin molt més constructives. Creim que de la mateixa manera les administracions han realitzat campanyes informatives destinades als joves, vostè ha esmentat el tema de la droga, també se n'han realitzades d'altres, malgrat no sigui l'administració d'aquesta comunitat autònoma, nosaltres creim que és interessant que sobre aquest tema es realitzi aquest pla que vostès sol·liciten a la proposició no de llei i, per tant, els donarem el nostre suport.

És important, importantíssim conscienciar els joves dels efectes perillosos que suposa la dependència de l'alcohol, no només a nivell personal, sinó també a nivell sanitari i, sobretot, a nivell social. I amb açò hem de tenir en compte que la Comunitat Autònoma de les Illes Balears té les competències exclusives en matèria de joventut i, per tant, creim que s'ha de preocupar seriosament per aquesta preocupació. Pensam que que el Govern destini 50 milions en dos anys a un pla com aquest no ha de ser obstacle perquè aquest es pugui realitzar.

Pens que vostè, en la seva intervenció, ha introduït un element nou que és el tema que aquest pla sigui informatiu i no repressiu davant els joves. Nosaltres entenem i creim que és molt millor actuar de manera pedagògica, que la gent entengui el perquè de les coses que no actuar de manera repressiva. Per tant, ja li ho he dit, comptarà amb el nostre suport. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Gomila. Per part del Grup Parlamentari PP-UM, té la paraula el Sr. Martínez i Polentinos.

EL SR. MARTÍNEZ I POLENTINOS:

Sr. Presidente. Señoras y señores diputados. Si bien estamos absolutamente de acuerdo en el planteamiento genérico con referencia al análisis de la situación actual sobre el consumo de alcohol en la población juvenil, hecho por el Grupo Parlamentario Socialista, debo decir que no considero, ni tampoco el Grupo Parlamentario PP-UM, al cual represento, que sea necesaria la proposición no de ley de elaborar un plan de prevención del alcoholismo juvenil, ya que en estos momentos se están realizando toda una serie de actividades, de programas y estudios los cuales, una vez evaluados pueden darnos un conocimiento más apropiado de este tema.

El alcohol, bajo cualquiera de sus formas de presentación para el consumo humano, es ante todo un estimulante y al igual de cualquier otro tipo de estimulante, como es el tabaco, sustancias hipotrópicas, fármacos, drogas, forma parte de todas esas necesidades que muchos jóvenes y otros no tan jóvenes se crean, para estar más eufóricos, para seguir el ritmo de vida que tienen trazado, que nos imponemos o creemos imprescindible para sobrevivir. Yo no hablaría del alcohol como elemento de la cultura juvenil, en todo caso tendríamos que hablar de él como elemento de la subcultura o de la infracultura juvenil por los aspectos negativos que contienen tanto para el joven como para la sociedad. A pesar de las campañas que se están realizando contra el consumo de drogas, no creo que se haya desprestigiado en absoluto su consumo, como no sea el de alguna sustancia específica, lo cierto es que en general la práctica totalidad de drogas ha despertado entre la juventud un gran y pernicioso interés. Con el alcohol pasa lo mismo, con el alcohol y el tabaco que también son drogas legales, permitidas, pero drogas, su consumo entre la población juvenil aumenta día a día, especialmente en los fines de semana, momento en que la mayor parte de los jóvenes coinciden en centros de ocio alrededor de varias copas. Su consumo, además, entraña otros riesgos bastante más graves que la incómoda borrachera cogida alegremente en la llamada ruta del "bakalao", por ejemplo, mezclándola con distintas sustancias o los riesgos médicos que puedan sufrir. Si al alcohol le unimos la droga de la velocidad, las consecuencias en un porcentaje bastante alto son mortales y el riesgo lo sufren en ocasiones terceras personas cuya única culpa consiste en encontrarse en ese momento en ese lugar y en esa situación.

El Grupo Parlamentario PP-UM es consciente de los riesgos que comporta el consumo de bebidas alcohólicas entre los jóvenes, prueba de ello es que el Govern, a través de la Conselleria de Sanidad y Seguridad Social, ya lleva varios años trabajando y llevando a cabo programas de actuación en este sentido con otras instituciones, por ejemplo, el consell insular. Le puedo decir ahora que en un estudio reciente des de el 88 hasta el 92, por ejemplo, se han rebaja-

do seis puntos porcentuales en el consumo de alcohol, como fruto de estas campañas. Están llevando a cabo programas de actuación en este sentido que inciden directamente en la prevención del alcoholismo, y vemos necesario continuar con esta labor junto con otras instituciones públicas, los consells insulares, la Dirección General de Juventud, Menores y Familia, ayuntamientos, pero también privadas, como son centros de enseñanza, asociaciones de padres, de vecinos, grupos de ocio, etc.

Ya le digo, Sr. Pons, que este trabajo están en marcha, se está realizando, está perfectamente dotado, resultaría muy difícil de todas maneras averiguar si 50 millones serían suficientes o insuficientes, en líneas generales ya está en marcha y además, por supuesto, el programa es educativo, es formativo, aspectos muy importantes en la prevención. Según lo dicho anteriormente, el Grupo Parlamentario PP-UM no apoyará la proposición no de ley que se debate. Muchas gracias.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Martínez. Pel torn de rèplica, té la paraula el Sr. Pons.

EL SR. PONS I PONS:

Sr. President. Senyores i senyors diputats, l'excusa de sempre, Sr. Polentinos, ja és en marxa. Miri, digui'm on és visible una campanya sistemàtica contra l'alcoholisme juvenil a les Illes Balears, entri dins un bar, vagi pel carrer, circuli, vagi on vulgui, on són els cartells, on és la lluita visible en contra d'aquest alcoholisme juvenil? I clar, el resultat és que el que avança és l'alcoholisme juvenil, no són punts que davalla. Miri, augmenta la demanda juvenil de tractament contra l'alcohol, *Diario de Mallorca*, 29 de gener del 94, d'aleshores ençà no crec que hi hagi hagut gaire miracles.

L'alcohol, he dit que formava part de la nostra cultura, no es propugna una llei seca, no som uns il·luminats, aquest no és un país islàmic, mirin, m'informava sobre aquest tema i l'historiador Brodel dedica un petit llibret, un capítol, a begudes a excitants, significativament a aquesta coberta hi ha un al·lot, una gran pintura del Segle d'Or espanyol, amb una copa de vi a la mà. L'alcoholisme juvenil o infantil és tan antic com l'invent de les begudes alcohòliques. Per tant, és absolutament necessari, jo crec que ho han entès molt bé el Sr. Peralta -no ha estat d'acord amb el tema d'assignar una quantitat fixa de 50 milions- i el Sr. Bosco Gomila, del Grup Parlamentari PSM i EEM.

Forma part de la nostra cultura, és una qüestió de manual. Les begudes, des de sempre, tenen un paper d'estimulants, d'instruments d'evasió, parlem de la cultura, lògicament occidental. No parlem de l'alcohol, parlem de l'alcoholisme que és la ingestió excessiva

d'alcohol i d'un segment de la població que és el més exposat a aquest risc, que és la joventut. I, per tant, hi ha una cultura o una subcultura -com vulguin- dins la qual l'alcohol té prestigi, perquè és molt difícil per a un jove anar amb uns altres que beuen i beuen excessivament, i ell no beure, és molt difícil; el grup queda desfet i aleshores sempre hi ha la tendència a sumar-se a la conducta dels que beuen, i això du com a conseqüència accidents, perjudici per a la salut, etc., no els he d'explicar res de tot això.

I una altra prova que del que es tracta amb aquesta campanya és de rectificar excessos i no d'entrar en plantejaments que són absolutament utòpics com l'erradicació total de l'alcohol, perquè ja he dit que forma part de la nostra cultura i tots en som conscients, que anar a Sant Joan a Ciutadella, sense un poc de gin, és evident que no seria Sant Joan, i, per tant el plantejament ha de ser realista, ha de ser educatiu, pragmàtic, però, Sr. Martínez Polentinos, hi ha de ser. I els joves no han vist aquest govern lluitar d'una manera clara contra aquest alcoholisme i, per tant, aquest govern té una responsabilitat en el tema de la prevenció sanitària que no es compleix, perquè no sal fer nous decrets ni noves lleis, el Codi tipifica com a delictes conduir sota l'alcohol, hi ha unes normes que impedeixen entrar a un lloc on es despatxen begudes alcohòliques a menors, però tot això el seu grau d'infracció és enorme dins la societat en què ens movem, no hi ha els deguts control de trànsit que hi hauria d'haver, sobretot a les zones de cap de setmana, on hi ha els grans consums. Sabem perfectament que els menors entren en aquests locals i adquireixen begudes alcohòliques, que hi hauria d'haver uns cartells on aquests prohibicions, ho diu la normativa, uns cartells que advertissin que no es pot despatxar, i hi ha molts de llocs on aquests cartells no hi són i que, per tant, hi ha una infracció generalitzada i tolerada i contra això també s'ha de lluitar, no creant noves normes, fent complint les que hi ha, primera; segona, fent una labor pedagògica dins la joventut allà on se'ls faci evident que el consum excessiu d'alcohol els pot significar accidents greus o mortals i lesions, moltes vegades, irreversibles i que, per tant, tota aquesta campanya és una assignatura pendent, una campanya pendent del Govern de les Illes Balears, concretament de la Conselleria de Sanitat i Seguretat Social.

Que es fan algunes coses?, sí, però una campanya sistemàtica, proporcionada a la gravetat dels problemes que arribi a tota la joventut de les Illes Balears, que es vegi, que comenci a actuar, això no hi és ni s'espera. Em sap molt de greu que tinguin un grau d'insensibilitat tan grossa, que tinguin un comportament tan sectari que una cosa de tant de sentit comú, quan ve, com ve ara, de part del Grup Parlamentari Socialista, per raons sectàries no se li doni suport. Moltes gràcies.

(El Sr. President reprèn la direcció del debat).

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Pons. Hi ha intervencions en contrarèplica? Sr. Polentinos, té la paraula.

EL SR. MARTÍNEZ I POLENTINOS:

Gracias, Sr. Presidente. Bueno, por supuesto el alcohol es tan antiguo como la misma civilización y, por ejemplo, en la historia de Española, en la historia de la literatura española también figuran episodios la mar de graciosos y agradables de leer, como es *El Lazarillo de Tormes*, por ejemplo, donde se explica un episodio a propósito de una copa de vino. Bueno, una de las cosas que usted ha tocado, entre otras cosas, es el tema que había salido en la prensa, si está continuamente aumentando, etc., no, yo creo que tampoco, en la prensa también sale todo lo contrario, o sea que los jóvenes de Baleares beben menos. El mes de marzo parece ser que se pusieron de acuerdo los medios de comunicación en hablar del alcoholismo juvenil.

Creo, señor diputado, de todas maneras, que mis palabras no están en la línea de no querer aceptar su proposición de ley por el mero hecho de no querer, antes bien en el sentido de que la Conselleria de Sanidad y Seguridad Social ya lleva años trabajando en este sentido desde varios frentes, desde la Dirección General de Sanidad y desde la Dirección General de Acción Social, porque son las dos necesarias para conocer, para prevenir y, en casos específicos, para atender las toxicomanías, y el alcohol es una de ellas, y también en la reinserción laboral de alcohólicos. Es este un apartado muy concreto con unos porcentajes bajos entre los jóvenes, pero también, este diputado que les habla cree necesario atender. Por ejemplo, desde el Servicio de Promoción de la Salud se han llevado a cabo actuaciones genéricas y específicas entre la población escolar en el programa Educación para la Salud; están en marcha actuaciones conjuntas con el Consell Insular de Mallorca en la detección de toxicomanías entre la población escolar; a través de la Dirección General de Acción Social usted sabe que hay suscrito un convenio entre la conselleria, el Consell Insular de Mallorca, los ayuntamientos y Es Refugi para acogida de alcohólicos -perdón, ¿no se oye?

...

EL SR. PRESIDENT:

Sí que se oye, Sr. Polentinos, continuï, per favor.

EL SR. MARTÍNEZ I POLENTINOS:

En casos muy graves y concretos que no se dan normalmente entre la población juvenil o para participar también en su reinserción laboral. También hay cosas nuevas, actividades en marcha, en estudio, como una campaña desde la Conselleria de Governació del Govern, organizada por el Ministerio de Educación y Ciencia, en la que participan la Dirección General de Interior y la de Juventud, con aportación económica y apoyo técnico de la Conselleria de Sanidad para dar conferencias, charlas, edición de folletos, etc. La campaña se realizará en los centros de formación básica y media, de

manera que los alumnos vayan teniendo conciencia de estos problemas.

También hay un acuerdo firmado entre la Conselleria de Sanidad y la sección de Promoción de la Salud del Consell Insular de Mallorca para continuar con el programa de prevención de toxicomanías. Este año, en Mallorca, se prevé superar los cien centros con una evaluación constante durante todo el curso, con realización de cursos para profesores, sensibilización de los padres y toda una serie de actividades dirigidas al alumno. Dicha experiencia hay intención de desarrollarla y ponerla en funcionamiento también en el resto de las Islas.

Asimismo se están realizando estudios por parte del comité de expertos que está elaborando el plan contra la droga de esta comunidad, el cual incluye en todos sus ámbitos la adicción al alcohol, de esta manera se hará posible conocer cuál es el grado de incidencia y de prevalencia del alcohol entre nuestra juventud. El último trimestre del año pasado se trabajó con la federación de las asociaciones de vecinos en una campaña de prevención del alcoholismo, y actualmente se está en negociaciones para desarrollar una más en el transcurso de este año.

Por todo esto, no por otro motivo, tanto el Grupo Parlamentario PP-UM, al que represento yo mismo, consideramos innecesaria dicha proposición no de ley. Muchas gracias.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Polentinos. Acabat el debat, passarem a la votació, deman si hi ha votació per separat. Sí, Sr. Peralta?

EL SR. PERALTA I APARICIO:

Sí, Sr. President, voldríem per separat els punts 1 i 3 del punt 2.

EL SR. PRESIDENT:

D'acord, passam, idò, en primer lloc, a la votació dels punts 1 i 3 de la proposició no de llei.

Senyores i senyors diputats que voten a favor, es volen posar drets, per favor? Gràcies, poden seure.

Senyores i senyors diputats que voten en contra, es volen posar drets, per favor? Gràcies, poden seure.

Senyores i senyors diputats que s'abstenen?

30 vots a favor, 29 en contra, no hi ha abstencions. Queden aprovats els punts 1 i 3 de la proposició no de llei.

I passam a la votació del punt 2.

Senyores i senyors diputats que voten a favor, es volen posar drets, per favor? Gràcies, poden seure.

Senyores i senyors diputats que voten en contra, es volen posar drets, per favor? Gràcies, poden seure.

Senyores i senyors diputats que s'abstenen?

25 vots a favor, 29 en contra, 5 abstencions. En conseqüència, queda rebutjat el punt 2.

III.2) Proposició no de llei RGE núm. 904/94, presentada pel Grup Parlamentari SOCIALISTA, relativa a normalització de la llengua catalana.

I passam a la segona proposició no de llei que és la 904, presentada també pel Grup Parlamentari SOCIALISTA, relativa a normalització de la llengua catalana. Té la paraula, pel grup proponent, el diputat Sr. Pons.

Sr. Moll, per favor, pot fer lectura a la part resolutiva de la proposició no de llei?

EL SR. SECRETARI SEGON:

Sí, Sr. President. "El Parlament de les Illes Balears:

1r.- Manifesta que la llengua catalana, pròpia de les Illes Balears, és un element fonamental i irrenunciable de la identitat històrica i cultural del poble de les Illes Balears.

2n.- Interessa dels poders públics que duguin endavant amb tanta prudència com ferma la normalització de la llengua catalana a les Illes Balears, d'acord amb el mandat de l'article 14 de l'Estatut d'Autonomia i en el marc de les disposicions de la Llei 3/1986, de 29 d'abril, de normalització lingüística a les Illes Balears.

3r.- Rebutja les manifestacions i actuacions contràries a la normalització de l'ensenyament en llengua catalana i la pretensió d'establir xarxes educatives públiques separades en funció de l'idioma, ateses les perilloses conseqüències de segregació social a què podrien donar lloc.

4t.- Considera que la normalització de la llengua catalana, pròpia de les Illes Balears, té com a objectiu últim fer-ne el vehicle d'ús normal generalitzat dins tots els àmbits de les Illes Balears, d'acord amb la Constitució espanyola, l'Estatut d'Autonomia i la Llei de normalització lingüística, respectant els drets de les altres comunitats lingüístiques existents als territoris insulars a mantenir la seva identitat cultural i lingüística."

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Moll. Té la paraula el Sr. Pons.

EL SR. PONS I PONS:

Sr. President. Senyores i senyors diputats. El tema de la normalització lingüística a les Illes Balears creim que plantejant una forma ferma i sensata implica un avanç constant i evident. La veritat és que a nivell de les Illes Balears, la normalització lingüística no s'ha caracteritzat pel seu dinamisme, n'hem parlat molt, però la veritat és que hem avançat una mica, però hem avançat poc, i fins i tot en alguns aspectes, en la part de l'ús social de la llengua, detectam que ha retrocessos importants a determinades zones i sobretot nuclis urbans, entre ells el de Palma.

El tema de la normalització lingüística en aquests temps d'irrisors ha estat objecte motivat, entenem, d'una forma totalment sectària, ha estat objecte d'una voluntat de distorsió. Hi ha hagut determinats mitjans informatius que han entès que vivien el desgast del Govern de l'Estat, que podrien rompre els seus acords parlamentaris incitant el tema de la normalització lingüística al cas de Catalunya. I és que a Catalunya es dona la casualitat que parlen el mateix idioma que a les Illes Balears, i que, per tant, això no ens pot ser indiferent. Hem assistit a una campanya de deslegitimar l'ús del català dins l'ensenyament, de crear alarma social, de plantejar que hi havia una voluntat d'obstaculitzar o d'impedir l'ensenyament del castellà i en castellà i que, per tant, es feia necessària l'actuació dels tribunals, es feia necessari, fins i tot, el pronunciament del Tribunal Constitucional. I una cosa que fins aleshores no havia estat problemàtica, ha estat objecte d'una campanya incendiària, recordam portades molt significatives, per tal de crear un conflicte lingüístic a Catalunya que inevitablement es traduiria, prest o tard, a les Illes Balears.

I entén el Grup Parlamentari Socialista que la màxima representació de les Illes Balears, aquest parlament, no pot ser indiferent a aquestes campanyes, no pot ignorar que hi ha hagut i encara hi ha, encara queden calius, d'una campanya verinosa, una campanya intoxicadora, i que, per tant, el Parlament, d'una manera ponderada, ha de sortir al pas i recordar elements, jo diria que molt simples, però que darrerament sembla que s'han oblidat. És necessari en primer lloc que el Parlament recordi i refrendi una altra vegada que la llengua catalana no és un element secundari ni de la nostra història, ni de la nostra cultura ni de la nostra vida quotidiana, sinó que és un element fonamental irrenunciable de la nostra identitat. Això no es pot negociar, és un element essencial i, per tant, en aquest tema, no hi pot haver claudicacions ni silencis. Per tant, cal recordar, cal interessar dels poders públics, i deim amb tanta prudència com ferma, que la normalització de la llengua catalana no és un element de programa de govern o de programa electoral que pugui ser agafat o deixat, sinó que és un mandat imperatiu de l'Estatut, i que s'ha de fer dins el marc de la Llei de normalització lingüística, de la Llei 3/1986, entre d'altres coses perquè aquesta llei, no plenament aplicada, ha demostrat la seva viabilitat i no ha creat, no ha generat elements de conflicte.

Un dels elements més aberrants que hem vist en aquesta campanya d'intoxicació entorn al català ha estat la pretensió, més que per part d'una determinada o determinades forces polítiques, per determinats demagogos irresponsables, ha estat el plantejament de solucionar la qüestió lingüística establint ni més ni menys que xarxes educatives públiques separades, és a dir, mentre a Sudàfrica han desmuntat el *apartheid* racial, aquí es pretén, a Espanya han pretès alguns que es creas un *apartheid* lingüístic, és a dir que es definissin determinats col·lectius a través de la llengua. Ens podem imaginar les conseqüències de divisió social que generaria aquesta doble xarxa.

I crec que hauria de deixar clar aquest parlament quin és l'objectiu últim de la normalització lingüística, no és donar satisfacció a determinats sentimentalismes a l'entorn de la llengua, no és una qüestió literària, no és un simple element simplement cultural, sinó que és un projecte que en el futur l'objectiu final és la normalització, com diu la Llei de normalització lingüística per a les Illes Balears, fer de la llengua catalana la llengua pròpia d'aquesta comunitat autònoma un vehicle d'ús normal generalitzat dins tots els àmbits de les Illes Balears. Vol dir això una exclusivitat lingüística?, vol dir que dins aquesta comunitat autònoma es nega l'existència i es neguen els drets d'altres comunitats lingüístiques que hi pugui haver? És evident que no, entre d'altres coses hem de recordar que en el moment en què ens acostam a unes eleccions europees i després tendrem unes municipals i autonòmiques, hi haurà col·lectius importants, molt importants i decisius a determinats nuclis de les Illes Balears, que procedeixen d'altres països europeus que tenen una cultura i una llengua diferent, tant de la catalana com de la castellana i que, per tant, la pretensió d'exclusivitat lingüística d'eliminar totalment qualsevol ús que no sigui el català, és autènticament una ficció. Cada vegada serem una societat més plural, però entenem que aquesta societat cada vegada més plural ha de ser vehiculada d'una manera general, ha de tenir com a eix l'ús normal de la llengua catalana, cap a això hem d'anar avançant, i convé dir que aquest parlament respecta i vol respectar el dret de les altres comunitats lingüístiques existents als territoris insulars a mantenir la seva identitat cultural i lingüística.

Creim que aquesta proposició no de llei té un caire de declaració bàsicament institucional, reitera coses que estan a la llei, a l'Estatut, però que hem vist amb molta preocupació que una campanya intoxicadora, destructiva, una campanya feta sobre la mentida i la demagògia no ha tengut per part dels nostres poders públics, no ha tengut per part d'aquesta cambra, encara, una resposta ponderada però ferma, i això és el que avui en nom de la defensa d'un element essencial de la nostra identitat històrica, de tots i de cadascun dels pobles de les Illes Balears, proposam que aquesta cambra assumeixi.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Pons. Pel Grup Parlamentari MIXT, té la paraula el Sr. Vidal.

EL SR. VIDAL I JUAN:

Gràcies, Sr. President. Senyores i senyors diputats. Si se'm permet una petita introducció, abans de dir quin serà el nostre sentit del vot davant aquesta proposició no de llei que presenta avui el Grup Parlamentari Socialista, una vegada des d'aquesta tribuna vaig dir que el Sr. Damià Pons i jo només coincidíem en una cosa que era en la data de la nostra festa onomàstica, ja que ell nom Damià i jo Cosme, però avui he de reconèixer, perquè m'agrada reconèixer les coses, que prenia unes notes, en fi, improvisant una mica, i havia apuntat aquí que veia aquesta proposició no de llei com una declaració institucional davant una evident situació que podia relegar la nostra llengua a un element secundari de la vida cultural, i no només això, que podria anar contra aquesta declaració que està recollida al nostre estatut d'autonomia, que la llengua catalana, pròpia de les Illes Balears, -ara no record si havíem discutit el tema de la coma o no, però deixem-ho anar- és un dels elements fonamentals de la nostra identitat històrica, etc., etc. I la veritat és que el Sr. Damià Pons exactament això i, per tant, ja coincidim en una cosa més, puntualment, eh?, avui.

Per tant, dit això, sobraria parlar més, perquè almenys aquest diputat que els parla, adscrit al Grup Parlamentari Mixt, donarà suport a tots i cadascun dels punts que conté aquesta proposició no de llei que, com dic, no és més o és evidentment una declaració institucional o es demana que sigui una declaració institucional d'aquest parlament davant aquesta situació que hem esmentat abans.

Ara caldria dir si aquesta situació es dona o no, i jo crec que senzillament és evident que es dona i torn a dir que hem coincidit fins i tot, si ell és el redactor d'aquestes propostes, que supòs que sí, en una cosa que aquest diputat també considera molt important que és que no per reconèixer com a element fonamental de la nostra cultura i de la nostra identitat la llengua catalana, pròpia de les Illes Balears, no per això cal marginar -per dir-ho en català dic "marginar", vostè ha parlat de *apartheid*, que no és molt català-, i altres col·lectius de residents, cal respectar els drets d'aquestes comunitats lingüístiques que existeixen als nostres territoris insulars.

Per tant, suport per part d'aquest diputat almenys ple a tota aquesta proposició no de llei, perquè està motivada, és oportuna, i està redactada en uns termes de moderació i uns termes constructius als quals m'agrada sempre donar suport. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Vidal. Pel Grup PSM i EEM, el Sr. Gomila té la paraula.

EL SR. GOMILA I BARBER:

Gràcies, Sr. President. Senyores i senyors diputats. La preocupació que ha tingut sempre el Grup Parlamentari PSM i EEM pel tema de la llengua catalana a les Illes Balears em fa l'efecte que és palesa i per a nosaltres és un element fonamental i irrenunciable de la nostra identitat com a poble, igualment com vostè ho afirma a la seva proposició no de llei, i no només ho hem de manifestar amb intencions, sinó que amb iniciatives, per tal que la nostra llengua que per cert no és necessari conèixer-la per accedir a la funció pública de l'administració d'aquesta Comunitat Autònoma, per tant amb iniciatives perquè la normalització lingüística sigui real.

Al segon punt, on vostè demana interessar als poders públics que duguin endavant amb prudència i fermesa la normalització de la llengua catalana d'acord amb l'Estatut i la Llei de normalització lingüística, pens que recomanar prudència en aquest tema al Govern de les Illes Balears, és del tot innecessari, perquè un poc més de prudència i restaran aturats. Pensam que el que s'ha de fer és aplicar-la, aplicar el Decret 100/1990, aplicar la Llei de normalització lingüística, aplicar l'Estatut d'Autonomia, no amb prudència ni amb fermesa, sinó senzillament aplicar-los sense adjectius, que s'apliquin les lleis que aquest parlament ha aprovat perquè la nostra llengua sigui més present a les administracions públiques i que no sigui açò una qüestió de fermesa o de prudència, sinó de voluntat política, i nosaltres pensam que és una qüestió de voluntat política, voluntat que aquest govern no té. El Govern no té la intenció ni la voluntat d'anar aplicant tot el que preveu la Llei de normalització lingüística, i açò ho hem vist en una pràctica quotidiana en aquest parlament i ho hem vist també amb la postura que ha pres el Grup Parlamentari PP-UM davant les iniciatives que han presentat els diferents grups de l'oposició, no sé si aquesta l'haurem d'incloure dins aquesta llista o no.

També coincidim a rebutjar un altre punt que vostè proposa a la proposició no de llei, els que s'oposen que la llengua vehicular de l'ensenyament a les Illes Balears sigui la pròpia d'aquesta comunitat, i evidentment rebutjar la possibilitat de crear dues línies educatives en funció de la llengua que s'utilitzi. Nosaltres que aquesta possibilitat provocaria situacions de segregació social, com vostè també apunta, que en cap cas no són desitjables. No creim que la implantació de la nostra llengua com a vehicular dins l'ensenyament hagi de provocar l'establiment d'aquestes diferències segons la procedència lingüística dels infants o la sol·licitud dels mateixos pares, nosaltres creim que només hi ha d'haver una línia educativa on siguin presents les dues llengües,

on al final de l'educació bàsica tots els al·lots puguin conèixer les dues llengües oficials d'aquesta comunitat autònoma.

Per altra part, consideram que la normalització lingüística de la nostra llengua té com a objectiu que sigui el vehicle normal, que s'utilitzi normalment a tots els àmbits d'aquesta comunitat, d'acord, evidentment amb la legislació vigent, és a dir que en cap moment no hem de sortir de la legislació vigent perquè la nostra llengua sigui present, i per açò ens sembla una reiteració innecessària parlar de respectar els drets d'altres comunitats lingüístiques existents a les nostres illes. Nosaltres creim que els drets de les altres comunitats lingüístiques són molt més presents que no els drets que té la nostra llengua, i que fins i tot aquest govern es preocupa molt més de respectar els drets de les comunitats que no tenen una llengua pròpia, que no tenen com a llengua la pròpia d'aquesta comunitat autònoma, es preocupen molt més d'aquesta llengua que no de la que és pròpia de les Illes Balears.

Malgrat que la legislació, tant estatal com autonòmica, garanteix els drets que tenen aquestes comunitats lingüístiques que vostè esmenta a la proposició no de llei, nosaltres creim que sí, que s'han de respectar, però amb l'estricta compliment de les normes, i l'únic que amb aquesta proposició de llei es demana i vostè ja ho ha dit, és una voluntat o una declaració de principis institucional i amb açò sí que hi estam d'acord, i l'únic que es demana és l'acompliment de la legislació en temes de normalització lingüística i un compromís de les institucions cap a aquesta normalització.

És una reiteració que el nostre grup parlamentari no es cansarà de fer i, en conseqüència, li donarem suport aquesta proposició no de llei i qualsevol proposició o qualsevol iniciativa que el seu grup pugui fer en tema d'avançar en la normalització lingüística, i, sobretot, mentre la nostra llengua retrocedeixi en l'ús a aquesta comunitat, mentre una llengua que no és la pròpia de les Illes Balears disposi de quasi tots els mitjans per la seva implantació, cosa que el català a les Illes Balears no en disposa, no disposa de mitjans de comunicació audiovisual, disposa de molt pocs mitjans de comunicació escrits i, per tant, pensam que és necessari que des de les administracions, tant des de l'autonomia, la local i sobretot des de l'administració estatal, es creïn aquests mecanismes que siguin suficients perquè la nostra llengua a poc a poc es vagi implantat. Per tant, com ja li he dit, donarem suport a la seva proposició no de llei. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Gomila. Pel Grup Parlamentari PP-UM, el Sr. Marí i Tur té la paraula.

EL SR. MARÍ I TUR:

Gràcies, Sr. President. Senyores i senyors diputats. Mentre venia cap a aquesta tribuna, una veu amiga m'ha fet arribar un "els has de convèncer", crec que no els convence-

ré, perquè si no els convenç l'Estatut, com els puc convèncer jo?

El Grup Parlamentari Socialista presenta una proposició no de llei davant el ple del Parlament a la qual consideram que no hem de donar suport per la raó següent, la primera l'ha dita el mateix diputat proponent, reitera coses que són a l'estatut, aquesta és la idea bàsica que intentarem demostrar amb aquestes notes que he preparat i esperam que entenguin que si no li donam suport, és senzillament perquè l'Estatut ho diu ben clar, es fan esforços perquè es compleixi, entre tots ho hem de complir i pens jo que més que venir aquí a demanar aquest acte institucional de suport a l'Estatut que jo crec que ja sobra, perquè ja és a l'Estatut i no hem de venir aquí a dir que l'hem de complir, més ens valdria a tots, a uns i altres, anar per aquí i per allà predicant la bona nova d'aquest estatut nostre, però no aquí que tots el varem jurar i que tots l'acceptam, com és lògic.

Però passarem a la proposició. Pel que fa al punt primer, la proposició pretén que el Parlament manifesti ara que la llengua catalana és un -cometes- "element fonamental i irrenunciable de la identitat històrica i cultural del poble de les Illes Balears -tanc les cometes-"; quan el Parlament de les Illes ja es manifestà en aquest sentit i no ho hem de reiterar cada dia, l'any 1986, en aprovar la Llei 3 de normalització lingüística, l'exposició de motius de la qual defineix la llengua catalana, com si algú ho hagués oblidat i hagués de venir aquí cada dos per tres a recordar-ho, com un component essencial de la identitat nacional dels pobles de les Illes Balears.

Pel que fa al punt 2, la Direcció General d'Educació del Govern balear desenvolupa una tasca important per promoure la normalització de la llengua catalana a l'ensenyament d'acord amb el mandat de l'article 14 de l'estatut d'Autonomia i en el marc de les disposicions de la Llei de normalització lingüística de les Illes Balears. Com a exemples il·lustratius per dir a aquelles veus sempre pessimistes que mai no estan d'acord en res, basti esmentar que avui són 199 els centres que fan totalment o parcial l'ensenyament en català, quan el 82 sols n'hi havia un, que el curs 92-93, 2.674 professors van matricular-se al reciclatge de llengua catalana, que pràcticament totes les escoles, 471, públiques i privades de les Illes Balears disposen del sistema informatitzat en llengua catalana de gestió acadèmica, econòmica i administrativa del centre i que fruit del conveni de col·laboració amb el Ministeri d'Educació signat el 29 de maig del 1990, el cent per cent sobre el total de les places de preescolar infantil i educació primària, són bilingües, quan el 1990 sols ho era el 72,10%, per anar recordant allò que aquí es deia que amb silencis i claudicacions i tirar endarrera, no, caminam, a poc a poc, però *qui va piano va lontano* diu aquell adagi italià.

Tercer. Per altra banda, la normalització lingüística es promou i això és molt important que aquí s'hagi aconseguit, sense conflictes socials importants, sempre hi haurà veus a un o a un altre cantó que estaran a favor i en contra, nosaltres ens hem de limitar a complir l'Estatut d'Autonomia per tot, però en aquest cas concret, pel que fa referència a l'ensenyament i a l'aprenentatge de la llengua catalana. Fins i tot, les 354 exempcions de l'aprenentatge de la llengua catalana atorgades per a aquest curs 93-94, són com una gota d'aigua dins la mar si les comparem amb el total d'alumnes d'ensenyament primari i secundari a les Balears que ultrapassa els 139.000. Si hem de pensar que la llavor per al manteniment i el desenvolupament de la llengua catalana ha d'estar a l'escola, ens podem sentir esperançats en escoltar aquestes dades. Tampoc ningú no ha proposat a les Illes, a diferència amb el que ha succeït a d'altres indrets, i aquesta comunitat nostra pot ser un exemple de pau, en aquest cas lingüística, que s'estableixin aquí xarxes educatives separades en funció de l'idioma, cosa que tenim ben clar que no solucionaria cap problema, ans al contrari, seria equivalent a una declaració d'impotència normalitzadora i d'integració dels nous vinguts, i els *guethos* que d'aquesta mesura s'en derivarien no vull ni pensar quins serien.

Quart, pel que fa a aquest punt, la proposició no de llei pretén que el Parlament consideri que la normalització de la llengua catalana -cometes, parla vostè- "té com a objectiu últim fer-ne el vehicle d'ús normal generalitzat dins tots els àmbits de les Illes Balears", no, no com a objectiu últim, Sr. Pons, nosaltres el tenim com a objectiu primordial, el Parlament al darrer paràgraf de l'exposició de motius de la Llei 3/86 proclamà la seva voluntat per què -cometes- "el català, com a vehicle d'expressió modern, plurifuncional, clar, flexible i autònom i com a principal símbol de la nostra identitat com a poble que -una i una altra vegada ho tornam a repetir- la nostra llengua és la catalana i que ha de ser símbol de la nostra identitat com a poble torni a ser l'element cohesionador del geni illenc i ocupi el lloc que li correspon en qualitat de llengua pròpia de les Illes Balears". Així mateix, el Parlament ja establí el 1986 que la Llei 3 tenia per objecte desenvolupar l'article de l'Estatut d'Autonomia pel que fa a la normalització de la llengua catalana com a pròpia de les Illes Balears a tots els àmbits.

La veritat és que em sap greu per una banda rebutjar això que vostès ens proposen aquí, però és que si cada vegada que vostès agafen l'Estatut d'Autonomia, l'article que sigui, ens vénen aquí i ens demanen un acte institucional per donar suport a allò, a allò o a allò altre, en aquest cas a la llengua catalana, no en sortiríem. Pensam que del seu grup i també dels altres, poden sortir aquí temes de cultura molt i molt interessants, però no fem cas a aquella cita que diu que les coses que es repeteixen perden importància, i a força de venir aquí una i una altra vegada, no ens resta més remei que ser coherents amb el que nosaltres estam convençuts i no ens faran canviar d'idea, i anava a dir que tampoc no ens faran perdre temps, per tant rebutjam aquesta proposició no de llei perquè entenem que si el Parlament ja fa vuit anys es manifestà clarament respecte dels objectius de la normalit-

zació lingüística mitjançant l'aprovació de la Llei 3/86, no cal que ara es torni a pronunciar sobre la seva voluntat en aquest sentit, com no sigui que és bo, és just, pot ser necessari que de tant en tant aquí es parli de la llengua catalana, però pensam que hi podria haver altres temes importants de cultura que, tal vegada, si ens convenien podríem arribar a un acord, però aquesta proposició, el meu grup, el PP-UM, la rebutja. Gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Marí. Torn de rèplica, Sr. Pons té la paraula.

EL SR. PONS I PONS:

Sr. President. Senyores i senyors diputats. Sr. Cosme Vidal, gràcies pel seu suport, per una vegada ens hem entesos i és una declaració de caràcter institucional moderada i constructiva com no podria ser d'altra manera. Gràcies també al Grup Parlamentari PSM i EEM pel seu suport.

Sr. Joan Marí i Tur, aquesta proposició no ha caigut de l'aire del cel, supòs que n'és perfectament conscient. Hi ha hagut o no una campanya intoxicadora, demagògica, fonamentada damunt mentides, damunt el fer creure dins l'Estat espanyol, perquè era allà on es treballava el fil, que a Catalunya, la població, i també supòs que aquí, perquè aquí també ensenyen català, s'estava discriminant un segment de població molt important per raó de la llengua? Això és una campanya que l'hem vista, vostè llegeix els diaris, vostè mira la televisió, i vostè va veure perfectament aquesta campanya.

Ha d'ignorar el Parlament de les Illes Balears que té un mandat imperatiu de dur endavant la normalització de la llengua catalana, ha de consentir amb el seu silenci que aquestes campanyes demagògiques tirin endavant, creïn un estat d'opinió dins l'Estat espanyol que les lleis de normalització del català són elements de separació social, d'opressió social de determinades minories lingüístiques, en aquest cas castellanoparlants? Hem de passar en silenci això?

El Grup Parlamentari Socialista entén que no. Hem de recordar senzillament, perquè recordar és bo quan un ho oblida, que no sé el Grup Parlamentari Popular, però em sembla que els altres grups que donen suport a aquesta moció, no estan disposats a que això passi en silenci, estan disposats a ser prudents amb les paraules, a ser moderats, moderats davant els que no ho són, perquè els que varen fer aquestes campanyes -i encara no ha acabat, no ha acabat- hi ha autèntics professionals de la demagògica, Jiménez los Santos, Amando de Miguel, i *tuit quantí*, en podríem posar molt més. I, per tant, el Grup Parlamentari Socialista entén que això no

de rebut i que les institucions que tenen l'obligació de dur davant la normalització de la llengua catalana han de redar veritats elementals, però és que les veritats elementals vegades s'obliden, no volem que el dia de demà, quan esassin les hemeroteques o s'escrigui la història algú pugui que el Parlament de les Illes Balears no hi era, va callar, va dir res, no, vostès hi votaran en contra, però nosaltres estam disposats a callar, ben entesos.

Per tant, volem que es digui que el català és un elementamental i irrenunciable, no és una anècdota, volem que refermi el compromís de normalitzar, volem que es rebuti les temptatives de segregació escolar per motius d'idioma olem també, i per què no, que al mateix temps que deim e la normalització del català és un objectiu últim, home, vostès ho tenen com a objectiu immediat, molt millor, rò demostrin-ho, avui no ho demostren. No està confrontant amb el respecte als drets d'altres comunitats lingüístiques istents a les Illes Balears.

Per tant, no es tracta d'insistir d'una manera gratuïta bre l'Estatut, sobre la Llei de normalització lingüística, ió sortir al pas, combatre d'una manera tranquil·la, però ma aquestes campanyes que alguns grups polítics -pren-i'n nota- han intentat treure cullerada en profit seu. I erta perquè quan s'encenen demagògies, quan es creen oblemes artificials, després no es poden controlar, quan encén una cosa, és molt més fàcil pegar foc a un bosc que a apagar-lo. I d'això preguin-ne nota, perquè jo sé que stè és una persona que estima la llengua catalana, que vota ie no, encara que realment voldria votar que sí, però no el ixen, i que sé que també a Catalunya i a altres llocs hi ha rsones dins el Partit Popular que no estan d'acord amb uestes campanyes, però ha de quedar clar que qui no està acord amb aquesta campanya perquè representa el poble : les Illes Balears és aquest parlament, no un grup aïllat, uest parlament. Si avui això no es referma, cregui'm que n un flac favor a l'element de la normalització lingüística les Illes Balears. Ara, si vostès ja han renunciat a dur en-avant aquesta tasca, això ja és una altra cosa.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Pons. En torn de contrarèplica, el Sr. Vidal la paraula.

EL SR. VIDAL I JUAN:

Gràcies, Sr. President. Senyores i senyors diputats. Sr. ons, per una vegada que coincidim, ..., ja ho veu, però bé, d'avui endavant renunciï a donar-li més lliçons d'estatègia, amb tota rotunditat, perquè, fins i tot, ja amb el seu de rèplica, ja hem diferit en una cosa. Jo de vostè hagués it que no era això, i llavors per donar un "daixò" de sa-iència i de la seva cultura hagués dit Ortega i segurament asset, també. Per tant, Sr. Pons, només li he de dir una osa, l'he entès perfectament, torn a repetir que li donaré

suport a tot perquè estic convençut que no cal confondre la gimnàstica amb la magnèsia, i moltes vegades, quan ja es tenen lleis, recordar, no el compliment, sinó la conveniència d'aquestes lleis que ens han donat, davant certes situacions és bo, just i necessari. Per tant, completament a favor de la seva proposició no de llei.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Vidal. Sr. Gomila, té la paraula.

EL SR. GOMILA I BARBER:

Gràcies, Sr. President. Sr. Pons, el nostre grup es ratifica en el suport que donarà a la seva proposició no de llei, perquè creim que és prou important i sobretot després del que ha expressat dels suposats conflictes lingüístics que hi ha a determinades comunitats autònomes, és necessari que ens ratifiquem amb els punts que s'expressen a la proposta que vostès fan, perquè és cert que hi ha hagut una campanya orquestrada contra de la llengua catalana, una campanya que ha volgut fer veure que a determinades comunitats autònomes hi havia conflictes lingüístics, i hi ha hagut determinats portaveus que amb la seva intervenció ho han reiterat, que aquí hi havia *pax* lingüística i que a d'altres comunitats no.

Nosaltres entenem que no és cert que a altres comunitats hi hagi conflictes lingüístics, que els conflictes lingüístics vénen donats per determinats mitjans de comunicació i determinats grups polítics que des de Madrid en aquests moments els interessa fer veure que hi ha aquests conflictes perquè qui governa aquesta comunitat autònoma que té com a llengua pròpia la mateixa que la nostra, en aquests moments dona suport a un govern que no els interessa que continuï, i per açò es creen aquests conflictes i per açò nosaltres reiteram que no té res a veure una cosa amb l'altra i que és prou important que la normalització lingüística de les Illes Balears, que la nostra llengua vagi creixent en ús a la Comunitat Autònoma d'aquestes illes. Per açò li reiteram el suport que donarem a la seva proposició de llei.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Gomila. Més intervencions?, Sr. Marí, té la paraula.

EL SR. MARÍ I TUR:

Gràcies, Sr. President. Sr. Pons, encengui vostè la llanterna de la nit, cap allà a les dotze, allà on és pertinent, que jo sàpiga el Sr. Jiménez los Santos no és diputat d'aquesta cambra, per tant escrigui vostè o telefoni i participi a la llanterna i faci ús vostè d'aquest telèfon que sempre té obert, per cert, aquesta emissora que vostè ha esmentat aquí. Aquí no som a la Cope, sinó al Parlament de les Illes Balears.

Parla vostè d'intoxicacions, demagògies i mentides per raó de la llengua. Que jo sàpiga, des d'aquest parlament, des del nostre grup almenys no hi ha demagògia, ni hi ha mentides, ni hi ha res contra la llengua. Jo li voldria agrair, Sr. Pons, encara que tenim diversitat d'opinions, aquestes paraules que vostè ha dit que aquest diputat que els parla estima la nostra llengua, només faig que seguir aquella lliçó d'un venerable professor meu que va participar al I Congrés de la Llengua Catalana allà a principis de segle, el Sr. Serra i Urvall que en aquells moments ja va escriure una comunicació el títol de la qual era "Apreci en què és tinguda a Eivissa la seva pròpia llengua", per tant no parlem aquí de coses que no vénen al cas, molts dels que estan en aquests bancs de vostès segurament han defensat la llengua, i molts dels d'aquí també, i em permetrà, Sr. Pons, que li digui que quan vivia el general Franco, aquest diputat que li parla, que era director d'un institut de formació professional, va aconseguir que es donassin classes de català quan no era permès, i a més va cercar un professor que llavors vostès el varen tenir com a diputat al Congrés de Madrid, per tant, tots, tots podem donar lliçons de modèstia, però tots també hem de donar lliçons de veritat.

Vostè, Sr. Pons, ha dit que a mi no m'havien deixat votar que sí a la seva proposició, això no és veritat, quan a mi se m'encarrega un tema, jo dic i escric el que pens, naturalment que llavors ho sotmet a l'opinió del grup, però, en aquest cas no ho he fet, per la senzilla raó que, li ho torn a repetir per si no m'ha entès vostè o algun dels seus companys, com que ja és a l'Estatut, no cal dir-ho.

Miri, nosaltres, la veritat, esperam tenir les competències plenes en educació, quan arribi el moment veuran vostès si nosaltres donam impuls o no a la llengua catalana, de moment hem de demostrar proves de bona voluntat i també proves que les coses es fan en la mesura del possible. Gràcies. Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Mari i Tur. Acabat el debat, passarem a la votació.

Senyores i senyors diputats que voten a favor, es volen posar drets, per favor? Gràcies, poden seure.

Senyores i senyors diputats que voten en contra, es volen posar drets, per favor? Gràcies, poden seure.

Senyores i senyors diputats que s'abstenen?

27 vots a favor, 29 en contra, cap abstenció. Queda rebutjada la proposició no de llei 904.

IV.- Debat de presa en consideració de la Proposició de llei RGE núm. 969/94, presentada pel Grup Parlamentari SOCIALISTA, relativa a creació del consell per a la igualtat d'oportunitats de la dona.

I passam al darrer punt que correspon al debat de presa en consideració de la Proposició de llei núm. 969, del Grup Parlamentari SOCIALISTA, relativa a creació del Consell per a la igualtat d'oportunitats de la dona. Té la paraula en nom del grup proponent la diputada Sra. Riera i Madurell.

LA SRA. RIERA I MADURELL:

Gràcies, Sr. President. Senyores diputades i senyors diputats. Com la majoria de vostès saben, especialment les senyores diputades d'aquesta cambra, l'any 1985 se celebrà a Nairobi la Conferència mundial per a l'avaluació dels resultats del decenni de la dona de Nacions Unides, les resolucions d'aquella conferència a la qual hi assistiren 153 països, entre ells, el nostre, van ser aprovades per consens i recollides a un document final titulat "Estratègies cap al futur per l'avenç de la dona", document conegut popularment com "Les estratègies de Nairobi".

"Les estratègies de Nairobi" que s'han de dur a terme durant el decenni 1985-1995, són doncs mesures concretes que reafirmen la preocupació internacional per a la situació de les dones i proporcionen un marc a favor de l'eliminació de tota forma de discriminació. Com hauran pogut observar, el decenni per a la implementació de les dites estratègies conclou l'any que ve i la conferència per avaluar-ne el seu resultat ja és convocada. Tot això fa, com ja poden suposar, que les "Estratègies de Nairobi" siguin políticament d'una gran actualitat.

Feta aquesta petita introducció, permetin que comenci la meua intervenció llegint un tros de l'estratègia 358 que diu el següent: "De cara a assegurar que els programes i les activitats d'interès per a la dona rebin la prioritat i l'atenció necessàries, és essencial que les dones participin activament en la planificació i formulació de polítiques i programes". Senyores i senyors diputats, és en aquesta línia de participació que el Grup Socialista presenta aquesta proposició de llei per a la seva presa en consideració.

Senyores i senyors diputats. El Govern de la nostra comunitat autònoma té la facultat i l'obligació de dissenyar una política per a la dona, i en l'exercici d'aquesta responsabilitat ha de comptar amb l'assistència i amb l'assessorament de les dones. Per posar remei a aquesta disfunció el nostre grup proposa la creació d'un consell per a la igualtat d'oportunitats de la dona, que sigui la via per a la participació de les dones en la planificació, formulació i seguiment d'una política social, laboral, econòmica i cultural per a la igualtat d'oportunitats.

Aquest consell seria l'interlocutor vàlid amb l'administració de la Comunitat Autònoma en representació de les dones de la nostra comunitat, i en aquest sentit seria l'encarregat de proposar mesures, formular suggeriments i recollir i canalitzar totes les iniciatives que puguin sorgir, tant de persones com de col·lectius. Fins avui no existeix a la nostra comunitat autònoma cap entitat de dret públic que permeti la representació del moviment associatiu de les dones i que sigui la via de lliure adhesió per a la participació de les dones en la presa de decisions sobre aquelles qüestions que l'afecten.

Senyores i senyors diputats, des de la perspectiva parlamentària que ens correspon, s'ha de reconèixer que per a la pròpia vida política és molt important que el teixit associatiu civil de la nostra societat no sigui ni dèbil, ni invertebrat, ni buit de contingut. Això és així per dues raons fonamentals, perquè els que han de ser subjectes de l'activitat política han de poder disposar d'una societat civil suficientment viva on créixer de manera natural en qüestions com el diàleg, la crítica, la responsabilitat de grup o l'estructuració racional d'opcions col·lectives, totes elles qüestions indispensables per a la pràctica política, però sobretot perquè la distància que hi ha entre l'individu en solitari i les nostres institucions públiques és massa gran perquè no es vegi l'important paper que en una i altra direcció poden jugar unes associacions civils sòlides i actives. Calen interlocutors socials vàlids que actuïn com a motor de la consciència social i com a canalitzadors del diàleg amb els poders públics, però els poders públics han d'obrir les seves portes propiciant mecanismes de participació.

En el cas de les associacions de dones i a la nostra comunitat autònoma, el Consell per a la igualtat d'oportunitats que proposam crear articulava aquesta participació. Les dones hem sofert al llarg de la història molt més que els homes una pressió despolititzadora i per tant dissociadora, mentre que l'home s'adjudicava la relació exterior, la dona tenia cura interior dels membres de la família i, per tant, un menor accés real a la cultura i al treball, dos factors socialitzadors essencials. Afortunadament s'ha produït un progrés objectiu cap a condicions més favorables, el descens de la taxa de natalitat, l'accés creixent a la cultura i a professions qualificades i un major accés al món del treball, porten cap a una major implicació de les dones en el seu entorn social a través del teixit associatiu.

És necessari donar suport a les organitzacions de dones i facilitar els circuits perquè aquestes puguin contribuir-hi amb les seves aportacions. Això és el que es diu textualment al segon Pla d'igualtat d'oportunitats de la dona per al període 1993-1995, aprovat el 15 de gener del 1993, dins del marc del Tercer pla d'acció comunitària. Seria convenient -afegeix- ampliar l'actual definició d'interlocutors socials amb la finalitat d'incloure diferents tipus d'organitzacions representatives. No crec necessari recordar el paper fonamental que han jugat i que juguen les organitzacions feministes europees per exemple, en l'elaboració i seguiment de directives comunitàries i tot el que han fet per propiciar una millor utilització del Fons Social Europeu per a les dones.

En relació amb la nostra comunitat autònoma, sí que vull posar de relleu l'oportunitat de la llei que presentam. En aquest moment, segons se'ns va dir des del Govern de la Comunitat Autònoma es prepara el segon pla per a la igualtat d'oportunitats de les dones, per tant la creació d'un organisme de participació com el que proposam podria facilitar la implicació institucional de totes les dones en l'elaboració del pla esmentat, assegurant d'aquesta manera que els seus continguts s'ajustin plenament a la realitat de les dones, i alhora fer realitat el dret de tot individu, grup o comunitat en la participació democràtica, en la planificació i control dels béns socials.

Per tot això els deman, senyores i senyors diputats, que votin a favor de la presa en consideració d'aquesta proposició de llei. Gràcies.

(El Sr. Vice-president primer substitueix el Sr. President en la direcció del debat)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Riera. Grups que vulguin intervenir a favor? Per part del Grup Mixt, té la paraula el Sr. Vidal.

EL SR. VIDAL I JUAN:

Moltes gràcies, Sr. President. Senyores i senyors diputats. És evident, a part de l'atipicitat del Grup Mixt, l'exclusivitat d'aquest diputat quant a la seva condició sedentària respecte de l'escó, i, per tant, com que estic tot sol he d'intervenir precisament jo en aquest tema. I això ho dic com a disculpa que no vagi fins a la tribuna per prendre part en aquest debat que ja se sobreentén que és a favor, des del moment que he pres la paraula en aquest torn, però vull dir que, la veritat, per mor de la circumstància abans esmentada, no he tengut temps més que de llegir l'exposició de motius i, per tant, no m'atrevesc a una intervenció prou llarga i prou important des de la tribuna d'oradors.

Bé, dit això i renunciant a qualsevol broma d'aquí en endavant, perquè és una qüestió seriosa, crec que hem de donar suport a aquesta presa en consideració, perquè, pel que he llegit a l'exposició de motius, és l'acte de crear un consell consultiu, o sigui un consell per a la igualtat d'oportunitats de la dona, jo quasi diria de les dones, en plural, però vaja. Sí, és veritat que es va crear una comissió interdepartamental de la dona, està creada, però també és evident que aquest consell consultiu, amb aquestes feines que aquí s'exposen, d'assistència i assessorament, tot això fa que nosaltres creguem que no hi ha cap inconvenient per donar-li suport, a la presa en consideració, i això ho vull matisar, perquè com que no he llegit tota la proposició, ho confés, segurament hi presentarem esmenes, fins i tot -no puc renunciar a fer una petita broma, però no s'ofenguin les senyores-, fins i tot (...) del consell consultiu,

per allò de la igualtat d'oportunitats, hi hagi algun home, i tal vegada convendrà als objectius de la creació d'aquest consell.

Torn a repetir que és una petita broma, perquè si naturalment feim algunes esmenes, aniran dirigides en un sentit seriós, però això no lleva que estiguem a favor de la presa en consideració d'aquesta proposició de llei.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Vidal. Pel PSM i EEM, té la paraula el Sr. Orfila.

EL SR. ORFILA I PONS:

Sr. President, senyores i senyors diputats. Hauria de ser, la meua intervenció, una de les més breus de la meua vida parlamentària; de fet, hauria de repetir les paraules de la Sra. Riera i difícilment seria capaç d'utilitzar-les de manera tan convincent com ho ha fet ella, amb un to tan sentit, pronunciades amb la seguretat que sols pot donar la raó a la rotunditat d'uns arguments que sols l'íntima convicció de qui els utilitza pot generar. Enhorabona, Sra. Diputada; enhorabona per la iniciativa, enhorabona pel rigor del seu contingut, enhorabona pel fet que ni el propi Govern, tan avesat el darrer temps a vetar iniciatives legislatives provinents de l'esquerra s'hagi atrevit a fer-ho en aquest cas, potser la presència d'alguna dona en el Govern ha contribuït que així fos.

És a partir d'iniciatives com aquesta que s'avança en el llarg camí cap a la construcció d'una societat més igualitària i, per tant, més justa. Amb l'aprovació, si així s'aconsegueix, de la Llei de creació del Consell per a la igualtat d'oportunitats de la dona s'ha d'aconseguir que les institucions comptin, d'una banda, amb l'assessorament d'un organisme integrat pel segment més actiu de la societat civil preocupat per aquesta problemàtica i que sols permeti comptar amb criteris per a l'elaboració d'una política per a la dona i, a la vegada, obrir canals de comunicació entre institucions i societat civil i obrir-se així a la participació.

Rest a enfora ja aquell temps en què el propi president de la Comunitat parlava, amb un cert to de menyspreu, del corralet de la dona davant propostes semblants a aquesta. Marina Sobirats, directora del *Instituto de la Mujer*, feia fa pocs dies a les pàgines d'opinió d'un conegut mitjà de comunicació el següent plantejament: "Es pot dir que la democràcia formal estableix un sistema d'igualtat amb un mateix nivell per mesurar les capacitats individuals sense tenir en compte les diferències de les quals parteixen els individus, per raó de les oportunitats educatives, econòmiques, de relació i altres que han tingut com a membres de diversos grups socials. Posades així les coses, el que es reproduïx és la desigualtat real d'oportunitats", citant Aristòtil, continuava: "No hi ha pitjor injustícia que tractar igualment coses que són desiguals". En aquest sentit, Sra. Riera, coincidim amb el plantejament de la necessitat d'impulsar polítiques d'acció

positiva en aquesta matèria. I si avui ningú no està en condicions de rebutjar, des del punt de vista del debat polític, la necessitat d'una política per a la promoció de la igualtat de la dona a través de la recerca d'una veritable acció en favor de la igualtat d'oportunitats, la fórmula concreta que vostès proposen avui per canalitzar la participació de la societat civil en els processos d'adopció d'aquestes polítiques em semblen una obvietat tal que hauria de fer innecessària qualsevol nova argumentació a favor seu.

No obstant açò, l'experiència que tenim del rebuig que mereix normalment qualsevol proposta que es duu a aquesta cambra a favor de la creació d'àmbits de participació de la societat civil en la vida pública, ens fa pensar que és molt probable que la seva proposta resulti poc estimada des dels escons de la dreta conservadora. És la teoria del tot per a la dona però sense la dona. Així poden estar d'acord amb les polítiques d'igualtat d'oportunitats, però sense propiciar aquesta participació que, des dels escons de l'esquerra, consideram desitjable i fins i tot m'atreveria a dir que imprescindible per a l'elaboració de polítiques reals que connectin amb els segments més estructurats de la societat civil que, lògicament, tenen un coneixement de la realitat que els fa imprescindibles per poder calibrar la correcció dels plantejaments que des de les institucions es volen dur a terme.

Però qui no s'ha lamentat en el si d'aquesta cambra i fora d'ella del desencant creixent dels ciutadans respecte de l'exercici de la política?, qui no ha detectat el desencís existent en el carrer respecte d'allò que es decideix a moltes institucions? Els ciutadans no hi participen, se'n desenten cada dia més davant el desprestigi de l'exercici de la política. Idò, contra desencís, participació. Aquesta és precisament la clau del plantejament que vostès fan avui amb aquesta proposició de llei i és un dels motius pels quals nosaltres donarem suport a la seva proposta. Hem de demanar als ciutadans menys indiferència cap a la cosa pública, més participació, menys abstenció, més compromís, però, des de les institucions, hem d'estar disposats a donar la primera passa.

Victòria Camps, catedràtica d'ètica que ja he citat més d'una vegada des d'aquesta tribuna, diu en el seu assaig titulat *La democràcia ens salvarà*: "Pens que la democràcia hauria de resoldre d'alguna forma el problema de veure's monopolitzada pels polítics professionals i els partits, perquè el ciutadà hi participi és precis comptar amb ell de dues maneres; És precis consultar-lo, demanar-li consell i opinió i discutir amb tots aquells que tenen alguna cosa a dir sobre les qüestions que estan en joc. El ciutadà de a peu té massa vegades la impressió que tot es decideix a les seves espatlles o que es parla de coses que no l'afecten. Els parlament solen ser", Sr. Huguet, no se'n rigui, perquè és seriós, "en aquest sentit la institució més poc presti-

giada d'entre totes les institucions que tenen relació amb allò públic". Tots ens hauríem de demanar quina part de responsabilitat hi tenim, en aquesta qüestió.

Aquest és el plantejament de la proposta que discutim avui: Crear un àmbit concret de participació. Cregui'm Sra. Riera, que és un dels motius per donar-li suport. Possiblement, la posada en pràctica d'aquests plantejaments participatius, destinats, no hi ha dubte, a reforçar la democràcia, trobin precisament el lloc adequat per demostrar la seva viabilitat en aquest proposat Consell per a la igualtat d'oportunitats de la dona, ja que, si és obvi que els valors de les dones difereixen moltes vegades dels valors creats per l'altre sexe, com escrivia Virginia Wolf, hem de convenir que valors com són la sensibilitat cap a les necessitats dels altres estan més desenvolupades en les dones, aquest fet les fa més susceptibles d'embarcar-se en empreses participatives i solidàries; la participació en l'organisme que es proposa crear en pot ser una bona prova.

Tot i coincidir amb la tesi de Simone de Beauvoir, segons la qual els valors femenins varen ser inventats pels homes per poder perpetuar el seu domini, també coincidisc amb Victòria Camps que possiblement en aquest repartiment de virtuts els homes es varen equivocar en assignar a les dones alguns dels més valuosos, des del punt de vista de la construcció d'una societat més justa, perquè, com diu la prestigiosa catedràtica d'ètica: "Encara que no hi hagin funcions específiques, hi han hagut funcions atribuïdes, les quals han desenvolupat disposicions i actituds concomitants; per açò, i sols per açò", continua aquesta catedràtica d'ètica, "pens que existeix un bagatge femení redimible i no gens menyspreable com bo i valuós per a tots, no sols per a les dones; bo i valuós, doncs, per a l'alliberament i el progrés de la humanitat". Gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Orfila. Grups que vulguin intervenir en contra de la proposició? Pel Grup PP-UM, té la paraula la Sra. Carme Castro.

LA SRA. CASTRO I GANDASEGUI:

Sr. President, senyores i senyors diputats, el nostre grup votarà en contra de la presa en consideració de la proposició de llei que presenta el Grup Socialista sobre la creació del Consell per a la igualtat d'oportunitats de la dona. Si bé és veritat que s'han creat consells de la dona o organismes similars en algunes comunitats autònomes, ha estat a comunitats on existeix un nombre molt elevat d'associacions i s'han vists obligats a crear instruments de relació de l'Administració amb les associacions; per exemple, a la Comunitat de Madrid es va crear l'any passat el Consell de la dona, a Madrid comptaven amb unes tres-centes associacions, algunes de les quals amb més de tres mil associades; a la Comunitat de Castella-La Manxa, quan s'hi va crear el Consell regional de la dona, existien 357 associacions i l'any passat van augmentar fins a 700. A les Illes Balears la realitat associativa és

molt diferent, en l'actualitat hi existeixen unes setanta associacions de dones, a les quals vull reconèixer l'important paper que juguen en fomentar els canvis d'actitud i en lluitar per la no discriminació, i no per menys nombroses, m'atreviria a qualificar-les de buides de contingut, com he entès que en deia la Sra. Riera en parlar del moviment associatiu de les Illes.

Com deia, el nombre d'associacions existents a les nostres illes permet que el contacte i la relació amb l'Administració, i en concret amb la Comissió interdepartamental de la dona, sigui molt directe i fluït, sense necessitat de crear òrgans de representació de les associacions on, endemés, els interessos de les petites associacions no hi estarien representats ja que vostès només parlen de les més representatives, tampoc no parlen en els articles 13 i 14 de secretaries de la dona de sindicats, de partits polítics i de grups parlamentaris.

Qualsevol associació, grossa o petita, pot exposar de forma directa la seva problemàtica i necessitat, i són, per a nosaltres, interlocutors suficientment vàlids, no és necessari el consell ni per contactar amb les esmentades associacions ni per fer el segon pla d'igualtat de la dona.

Per altra part, l'estructura de la Comissió interdepartamental de la dona, integrada per representants de les conselleries de Governació, Cultura, Educació i Esports, Comerç i Indústria i Sanitat i Seguretat Social, li permet comptar amb els consells assessors que tenen les esmentades conselleries. A Governació, el Consell Superior de Joventut; a Comerç i Indústria, el Consell de formació Ocupacional; a Sanitat i Seguretat Social, el Consell Superior d'Acció Social i el Consell Autòmic de Consum. Per tant, deixem que funcioni els òrgans que ja hi existeixen i no dupliquem actuacions en crear nous consells. En èpoques de crisi, som més partidaris de fomentar recursos ja existents que no de crear-ne de nous i innecessaris que suposarien un augment de la despesa.

El vertader problema -i jo també ho dic amb tot sentiment, Sr. Orfila- està en les actituds, no en crear noves reglamentacions que no farien res més que institucionalitzar la marginació de la dona. La vertadera igualtat entre homes i dones passa per tenir institucions comunes. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Castro. Per part del Govern, té la paraula la Sra. Vice-presidenta Rosa Estaràs.

LA SRA. VICE-PRESIDENTA DEL GOVERN (Rosa Estaràs i Ferragut):

Gràcies, Sr. President. Senyores i senyors diputats. Estam tots d'acord en aquesta cambra, perquè així ho hem manifestat i pens que hi ha unanimitat, que encara no hem aconseguit la igualtat d'oportunitats i que la

integració i la participació de la dona és en els codis i no en la realitat.

Partint d'aquesta base, dins totes i cada una de les comunitats autònomes del nostre estat es creen instituts de la dona, serveis de promoció d'igualtat de la dona i l'home, comissions interdepartamentals de la dona, conselleries de la dona, secretaries de la dona; cada comunitat autònoma crea l'organisme que li pareix més oportú per tal de fer polítiques d'integració i participació de la dona. A partir d'aquí, la comunitat nostra va creure oportú crear aquesta comissió, que és ben igual, amb una estructura diferent, però amb els mateixos objectius, que els altres organismes que tenen les altres comunitats autònomes i que té una tasca molt clara: Aconseguir de cada vegada més, amb una sèrie de polítiques efectives en matèria d'educació, en matèria social, en matèria de sanitat, en matèria laboral, en matèria de formació, en matèria jurídica, aquest objectiu.

Bé, hem de fer feina amb el que tenim. Aquesta comissió està formada, com que és interdepartamental, per distintes conselleries i cada un dels membres d'aquestes conselleries té consells; per exemple, el membre representant dins la Comissió interdepartamental de la dona del tema de joventut forma part del Consell de Joventut; el membre representant de la Conselleria de Comerç i Indústria que forma part de la Comissió Interdepartamental de la dona forma part del Consell de Formació Ocupacional; el membre de la Conselleria de Sanitat i Seguretat Social té a la vegada el Consell Superior d'Acció Social i Consell Autònom de Consum. Per tant, no creem més consells; si el que volem aquí és fer política d'integració de la dona, som una societat molt petita, som una comunitat autònoma que no arriba a tenir setanta associacions, i jo m'ofereix que em vinguin, siguin persones físiques o jurídiques, que les puc atendre directament sense cap problema, tant si tenen 10 socis com si en tenen 200. No crec que estiguem en un cas com el de Castella-La Manxa, com el d'Andalusia o com el d'Astúries, comunitats que tenen 300 associacions.

És normal que (...), per exemple Madrid, perquè té 300 associacions, o Castella-La Manxa, que en té 357. Però quan ens asseim a les taules amb Madrid, amb tots els instituts de la dona de totes les comunitats... i jo reflectesc unes paraules, si hi pogués dur l'acta de la darrera comissió ho veurien, de la representant de Castella-La Manxa, va dir: "*No son operativos*"; no serveixen per res, són organismes de participació, que al final deixen de ser de participació per ser de control, per ser plataformes polítiques, i això ho sabem tots, de tots i cada un dels grups, perquè el president d'aquell consell es promogui i sigui una plataforma que després tenguí molt de prestigi dins el seu partit, perquè siguin plataformes personals, es converteixen en òrgans de control i en òrgans polítics, i des del govern pensam que el tema de la dona és un tema que no s'ha de polititzar; per això, consideram que aquests òrgans que volen crear, que són òrgans que s'emascaren com si fossin òrgans de participació, no són tals òrgans de participació, sinó que és augmentar una despesa, és augmentar una burocràcia, és fer creure que fan

polítiques d'igualtat i crear un organisme més de control, per sortir dos dies més a la premsa i per fer plataformes polítiques de tots i cada un dels partits que estan aquí.

Crec que ens hem de negar a això, crec que el que hem de fer és participar a tots els organismes que tenim, dels quals crec que ja n'hi ha prou i sobrats. El que jo ofereix és la plataforma de la Comissió interdepartamental de la dona per fer-hi feina tots junts, perquè totes les dones hi puguin participar, perquè tots els homes hi puguin participar, perquè aquesta labor de conscienciació només s'aconseguirà si anam tots units, homes, dones, joves, dreta, esquerra i tots els partits que hi ha aquí dins, i que, per tant, a una comunitat tan petita no podem parlar de distància entre l'individu i les institucions, és impossible parlar-n'hi. Jo consider que aquí les administracions són molt a prop i, endemés, hem de deixar que les dones s'associïn on ho trobin més oportú: Les mestresses de casa en el seu col·lectiu, les advocades en el seu, les empresàries en el seu, les vídues en el seu, i deixar que cada una s'associï si així ho troba necessari o oportú i no li hem d'imposar consells.

Endemés, poc podria fer un consell que no ho faci una associació quan diuen els estatuts que es reuniria dues vegades anualment, no crec que siguem una societat on hi hagi una estructura tan complicada com perquè no puguin venir les associacions a la Comissió interdepartamental de la dona a fer-nos suggeriments, crítiques, estam oberts a tot, tant és així que per a l'elaboració del segon Pla d'igualtat de la dona hem enviat un comunicat a totes les associacions -i aquí ho torn a reiterar- perquè ens enviïn tots els suggeriments, estan convidades totes les associacions a participar en la Comissió de la dona, a opinar i a fer-li suggeriments, perquè no és mai una plataforma política, sinó una plataforma per aconseguir el que tots i totes volem i del qual ens omplim aquí la boca, però no amb organismes que siguin polítics, sinó que ens l'hem d'omplir de veritat, i de veritat es veurà la voluntat d'aquest parlament quan parlem d'igualtat d'oportunitats, quan tots junts críquem un anunci publicitari que sigui discriminatori, quan no s'emprin al·lusions com la d'avui: La interpel·lació de la senyora de, sinó que hi ha persones amb nom i llinatges, quan posem cura en el que és el llençatge sexista, aquí es veurà realment si el que volem és fer política d'igualtat d'oportunitat i no crear organismes inútils.

Vostè, Sr. Orfila, ha parlat de participar, consultar i discutir, i jo faré el que és el millor canal de participació, no intermediaris, directament amb la Comissió interdepartamental de la dona. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Estaràs. S'obre el torn incidental; grups que i volen intervenir? Pel Grup PSM i EEM, té la paraula el r. Orfila.

EL SR. ORFILA I PONS:

Gràcies, Sr. President. com ja havíem pronosticat, des dels escons conservadors no permetran la presa en consideració d'aquesta llei; des d'una actitud que també l'hem denunciada des de la tribuna, una actitud també molt semblant a aquella del despotisme il·lustrat: Tot per a la dona, però sense la dona. farem totes les polítiques d'integració possibles, totes les polítiques possibles a favor de crear vertaderes oportunitats, una vertadera igualtat d'oportunitats, però fora l'obrir canals a la participació, fora de potenciar, com ho voldríem des de l'esquerra, que la societat civil de la nostra comunitat es vertebrí i que els segments més dinàmics, els que estan organitzats, preocupats per aquesta problemàtica, enguin el fòrum de debat correcte, adient, per poder fer arribar a l'Administració les seves preocupacions.

Qui té por?, qui pot témer la participació de la societat civil?, no estan d'acord vostès, senyores i senyors diputats, que el gran repte, el gran problema de l'Estat espanyol, dels pobles que componen l'Estat espanyol, és precisament l'invertebrada que està la nostra societat?, no creuen que precisament una de les causes del rebuig que hi ha al sistema democràtic, tristament, per part de molts de ciutadans, és la manca de vertebració i la manca d'una política clara des de l'Administració per fer possible que aquests segments vertebrats s'hi adrecin, hi participin, que li puguin formular les seves propostes i, per què no, controlar l'acció del Govern? No hem de tenir por que les organitzacions controlin l'activitat del Govern, no hem de tenir por de donar-los un lloc on puguin debatre les seves posicions i fer-li arribar propostes perquè, és molt difícil, Sra. Estaràs, que els governants estiguin sempre atents al cent per cent d'allò que pensen els ciutadans. Haurien d'estar satisfets de rebre aquestes crítiques, de rebre aquestes idees, de rebre aquests plantejaments per part de qui està disposat a dedicar una part del seu temps, de les seves energies a pensar, a elaborar, a dedicar-lo a tasques a favor de la igualtat, a favor d'una política de la dona.

Sra. Estaràs, no tenguí por de fer política. Vostè ha afirmat des d'aquesta tribuna que el perill d'aquest fòrum, el perill d'aquest consell podria ser que es polititzés, és que a mi no m'ha de preocupar en absolut que es polititzi un lloc on s'ha de fer política a favor de la dona, un llocs des d'on s'han de fer arribar iniciatives a favor de la creació d'una política específica per a la dona.

Sra. Estaràs, com dèiem al principi, no hi ha pitjor injustícia que tractar igualment coses que són desiguals. Crec que ningú no està en condicions en aquest moment de dir que no ha d'existir una política específica per fer possible aquesta igualtat d'oportunitats de la dona, perquè sabem que parla

d'un segment social que ha estat discriminat repetidament al llarg de la història, i si és així, si tots estam d'acord que s'ha de fer aquesta política, per què no demanar a la societat civil, a tots aquests que estan disposats a participar-hi, a aportar-hi idees, que ho facin? De què tenim por? Gràcies, Sr. President.

(El Sr. President reprèn la direcció del debat).

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Orfila. Dins la qüestió, té la paraula la Sra. Riera i Madurell.

LA SRA. RIERA I MADURELL:

Gràcies, Sr. Vidal, pel seu suport; gràcies, Sr. orfila, també pel seu suport i per les seves belles paraules, vostè sí que ha entès la profunditat de la iniciativa que presentem. És de justícia tractar de manera diferent allò que és desigual; gràcies, Sr. Orfila per citar Aristòtil.

Por, control, inutilitat, les dones no hem de fer política per a la dona; Sra. Estaràs, permeti'm, però no he entès res.

Sra. Estaràs, a més, vostè té l'habilitat de distreure l'atenció dels diputats i diputades cap a altres qüestions, òbviament lligades al tema, però que no són estrictament l'objectiu del debat que avui es produeix. En aquest moment, el que estam discutint només és si la proposta del Grup Socialista de creació d'un consell per a la igualtat d'oportunitats prospera o no. Certament, la Sra. Castro ha fet menció d'alguna part de l'articulat, l'articulat és millorable, jo mateixa he pres ja una sèrie d'anotacions sobre coses que el propi Grup Socialista proposaria canviar en cas de prospera la presa en consideració, però això tampoc no és objecte d'avui. El que debatem avui, ho repeteixo, és si volem o no volem crear una via de participació de les dones en la planificació, formulació i seguiment de les polítiques, Sra. Estaràs, per a la igualtat d'oportunitats, per a la dona, d'aquest govern. Vostè diu que sí però que ja es fa. Sra. Estaràs, la realitat és que fins avui no existeix a la nostra comunitat autònoma cap entitat de dret públic que permeti la representació del moviment associatiu de les dones a la nostra comunitat, sigui gros o petit, si és petit, *más a mi favor*, comes diu, perquè l'hem d'incentivar, i que sigui la via de participació de les dones d'aquesta comunitat autònoma en la planificació de les polítiques i en els programes que aquest govern fa per a la igualtat d'oportunitats de la dona; òbviament, hi poden haver altres vies, però fins que no es demostrí el contrari, la nostra via, la via que proposem, és la millor, encara que només sigui perquè és l'única que és sobre la taula. tot allò altre que ha dit no té res a veure amb el que nosaltres plantejem avui.

Jo no he fet referència, en una anterior intervenció meua, a experiències prèvies del que nosaltres proposem, he començat per parlar de la Conferència de Narirobi de l'any 85, però és evident que les 372 estratègies que es van plasmar en el document que es va aprovar no sorgiren per generació espontània, eren el resultat de tot un procés del qual m'atreïria a dir que irreversible, que s'havia iniciat molts anys abans a tot Europa, hi havien participat les nostres dones, a Estats Units, un procés irreversible de participació de les dones en els llocs de presa de decisió política sobre les qüestions que ens afecten.

No vull entrar en detalls per manca de temps, però sí que voldria recordar, per exemple, casos com el dels grans èxits que han obtingut organitzacions com la Northamerican Organization of Woman en el que són polítiques i programes als Estats Units; també voldria recordar el que han fet les dones democràtiques als ex-països de l'est, el paper que van jugar, per exemple, a tot el procés de desmantellament dels blocs, i a Europa, per exemple, el paper que hi van jugar les dones per a una cimera significativa; la Comunitat Econòmica Europea, el Consell d'Europa van crear fa temps les seves respectives entitats de foment de l'associacionisme i de la participació; a l'Estat espanyol, és en la democràcia quan s'hi comencen a plasmar experiències interassociatives entre grups de dones, a l'estil de dels democràcies occidentals, i és amb el govern socialista, quan es crea l'Institut de la Dona, que es comencen a obrir vies de participació.

El que el Grup Socialista proposa aquí amb la creació d'aquest Consell per a la igualtat d'oportunitats de la dona és la consolidació d'un procés de característiques paregudes, més senzill en quantitat però no en qualitat; procés que també s'ha vengut produint a la nostra comunitat autònoma, encara que sembla que la Sra. Estaràs no el coneix, la consolidació d'un procés mitjançant la creació d'una entitat pública de gestió i de participació, com són, per exemple, els consells de la joventut. Creiem que ara més que mai fa falta un òrgan democràtic amb personalitat jurídica pròpia que sigui l'interlocutor representatiu de les dones davant l'Administració i l'opinió pública, i això, senzillament, senyores i senyors diputats, és el que proposem amb aquesta proposició de llei. Gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Riera. Sra. Estaràs, vol tancar la qüestió incidental? Té la paraula.

LA SRA. VICE-PRESIDENTA DEL GOVERN (Rosa Estaràs i Ferragut):

Sí, gràcies, Sr. President. Jo no sé si m'he explicat, però ho intentaré resumir d'una manera més clara les idees.

Tot per a la dona, però sense la dona; no. Tot per a la dona i amb la dona, i endemés sense intermediaris. Vostè ha tret abans la Sra. Marina Subirachs i jo també la hi treure, però la hi treuré precisament per dir tot el contrari del que

vostè ha dit. Vostè ha dit que de què tenim por, jo no tenc por de res, per això és que vull que vengui directament i parlarem de tot i acceptarem tots els suggeriments. Vull que participin activament dins la comissió de la dona, menys por que això, no vull intermediaris, vull parlar directament amb els que tenen els problemes; quina por tenim? Cap.

Polititzar?, per què tenc por que es polititzi? D'això sí que tenc por perquè consider -amb paraules de la directora de l'Institut de la Dona, que vostè l'ha tret- que el tema de la dona no és un tema que s'hagi de polititzar; crec que ens podem posar d'acord en més del 95% i coincidir en aquests temes, que és un tema de consciència d'aquesta societat i no és un tema que es polititzi. Em preocupa que es polititzi perquè quan els temes es polititzen s'arriba a poques coses, per això em preocupa, i com que m'interessa el tema de la dona, consider que no s'ha de polititzar, que el que s'ha de fer són polítiques de conscienciació i que tots junts arribarem a un camí molt més fàcil.

Quan jo he fet referència a les altres comunitats autònomes, hem de comparar, per exemple, Madrid, amb quasi cinc milions d'habitants, nosaltres en tenim 685.000, i endemés, no tenim tantes associacions, les vull tenir directament, crec que hi poden participar directament, que si tenen qualche problema sanitari, social, educacional o de formació la Comissió de la dona els donarà cobertura d'una manera directa, sense intermediaris.

Sobre el tema de rebre idees, s'ha creat últimament un *lobby* de dones, que col·labora directament amb la comissió de la dona i del qual la Comissió de la dona sent molt orgullosa. Crec que ajuda la Comissió de la dona precisament a fer aquesta tasca de conscienciació. Per tant, hem d'anar per aquesta línia, hem d'anar a crear cada vegada més grups de pressió, grups de conscienciació social per fer realitat tot el que hem dit.

El que són polítiques específiques. Per suposat, la Comissió de la dona fa polítiques específiques de la dona perquè hem de tractar igual als iguals i desigual als desiguals, per això es que es fan cursos específics des de la Conselleria de Comerç i Indústria, cursos específics dedicats a la dona per poder aconseguir tractar desigual als desiguals, perquè en aquest moment no són iguals.

L'objectiu del debat. Consideram que aquest tema no pot prosperar perquè hi ha molts d'organismes per poder arribar-hi, hi ha molts de consells, cada un dels membres, ho he dit, de la Comissió de la dona pertany ja a un consell on es debaten totes les polítiques, i l'objectiu principal de la Comissió de la dona, quan es va crear, és que tots i cada un dels departaments d'aquest govern fessin polítiques i es conscienciassin que totes i cada una de les polítiques, siguin sanitàries, de treball, educacionals, socials, etc., havien de fer-se d'acord amb

el principi d'igualtat d'oportunitats i d'acord amb el principi de respecte entre els dos sexes, sempre que s'emprassin polítiques de col·laboració entre els dos sexes i mai d'enfrontament.

A tots els casos que ha esmentat la Sra. Riera d'associacions de dones, per suposat, s'ha de reconèixer tot el seu valor, però jo consider que cada una de les persones físiques, home o dona, d'aquesta societat, s'ha d'associar on millor ho creu i estic segura, endemés, que totes i cada una de les associacions, no de dones, sinó de veïns, de tercera edat, etc, segurament han fet una tasca encomiable la qual nosaltres hem d'alabar molt des d'aquest parlament, perquè sempre és una tasca que es fa d'una manera desinteressada.

Per tant, consider, com he dit abans, òrgan representatiu, amb tan poques associacions que tenim, el que hem de fer és promoure que cada vegada n'hi hagi més, promoure que cada vegada hi hagi més òrgans de participació; hi ha departaments del Govern que s'encarreguen d'aquesta promoció de l'associacionisme i que tinguin contacte directe amb el polític, i en aquest cas i amb aquesta societat, amb menys de 70 associacions, hem d'anar a tenir-ne més, però, amb 680.000 habitants, el contacte directe amb les institucions, concretament amb el Govern, és una sort que tenim, l'hem d'aprofitar i no hem de crear organisme intermediaris. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Estaràs.

Acabat el debat, passarem a la votació.

En conseqüència, deman a la cambra si pren o no en consideració la proposició de llei que es tracta.

Senyores i senyors diputats que voten a favor, es volen posar drets, per favor? Gràcies, poden seure.

Senyores i senyors diputats que voten en contra, es volen posar drets, per favor? Gràcies, poden seure.

Senyores i senyors diputats que s'abstenen?

27 vots a favor, 29 en contra, cap abstenció. En conseqüència, no es pren en consideració la Proposició de llei 969.

Esgotat l'ordre del dia, conclou aquesta sessió. Moltes gràcies a tots.